

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 3 (66), май 2017 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Пролетна конференция на органите по защита на данните в ЕС	3
КЗЛД е съорганизатор на Международната конференция за защита на данните и неприкосновеността на личния живот през 2018 година	5
Заседание на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО	6
Информационно-разяснителен материали по Общия регламент относно защитата на личните данни. Задължения на администраторите на лични данни	7
КЗЛД се произнесе със становище относно публичното оповестяване на информация, съдържаща лични данни на ученици	11
Европейският надзорен орган по защита на данните призова за последователни подобрения в политиката за границите на ЕС	12
Вестник “Монитор” получи първа “Награда за журналистика” на КЗЛД	13
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	14
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	15
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	16
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	73

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ПРОЛЕТНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ЕС

На 27 и 28 април 2017 г. в Лимасол, Кипър се проведе ежегодната Пролетна конференция на европейските органи по защита на данните. Домакин и организатор на събитието бе Офисът на комисаря по защита на личните данни на Република Кипър (Националният орган по защита на данните на Република Кипър). Българският надзорен орган по защита на личните данни бе представен от Венцислав Караджов – председател на КЗЛД, и Мария Матева и Цветелин Софрониев – членове на КЗЛД.

Конференцията се проведе под наслова „Нови хоризонти“. Лектори и презентатори бяха представители на европейски надзорни органи, на Европейската комисия, Съвета на Европа, Европейската агенция за фундаментални права, научни институти, както и на бизнеса – Гугъл, Майкрософт, Фейсбук. Тази година Пролетната конференция на европейските органи се преведе в условията на въвеждане на новите европейски правила за защита на данните – Общия регламент за защита на личните данни и Директивата за защита на личните данни в полицейската и наказателната дейност, както и модернизирването на Конвенция 108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни. В контекста на новите предизвикателства към органите по защита на данните, дневният ред на Конференцията обхваща редица теми, предназначени да достигнат до възможно най-широк кръг делегати.

Наситената програма на Конференцията включваше 6 основни панела, озаглавени „Зората на новите правила за защита на данните“, „Повишаване на осведомеността - приближаване на органите по защита на данните до хората и бизнеса“, „Прозрачност и отчетност в Облака“, „Достъп на правоприлагащите органи до лични данни – широкомащабни системи, оперативна съвместимост и трансгранични потоци от данни“, „Геном и бази данни за ДНК - предизвикателства за неприкосновеността на личния живот“ и „Разширяване на хоризонтите ни - пролетната конференция в новия режим“.

В панела „Зората на новите правила за защита на данните“ бе представено последното развитие в модернизирването на Конвенция 108 относно защитата на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, както и имплементирането на Общия регламент за защита на данните и Директива за защита на личните данни в полицейската и наказателната дейност. Презентациите се фокусираха върху това какво е свършено и какво още трябва да се свърши по отношение въвеждането в изпълнение на новите правила. Подчертано бе, че се полагат всички усилия новият Европейски борд за защита на данните да бъде напълно функциониращ още от първия си ден. Междувременно Работната група по чл. 29 разработва ръководства за администраторите и обработващите лични, а Европейската комисия следва да подготви регулирането на някои разпоредби на Регламента и Директивата. В резултат на дискусиите, проведени в този панел, бе приета Резолюция 1 на Конференцията.

В панела „Повишаване на осведомеността - приближаване на органите по защита на данните до хората и бизнеса“ бяха разгледани добри практики и начини за разработване на комуникационни стратегии, с които органите по защита на данните могат да информират хората и бизнеса за техните права и задължения в съответствие с новите правила. Те имат за цел хората да възвърнат контрола над личните им данни и да бъдат определени ясни съвременни правила за бизнеса. Повишаването на осведомеността е един от основните елементи на новата правна рамка, като органите имат роля в подпомагането на предприятията да се адаптират към новите правила и да демонстрират съответствие с тях. В работата на панела се включиха говорители от национални органи по защита на данните от ЕС и извън ЕС.

В „Прозрачност и отчетност в Облака“ бе разгледано прилагането на принципите за прозрачност и отчетност в нововъзникващите технологии каквито са облачните технологии. Посочено бе, че европейската правна рамка определя редица изисквания за защита на личните данни, на които компаниите трябва да отговарят, както и че съхранението на данни в Облака поражда значителни последици за сигурността на личните данни.

Друга основна тема на Конференцията бе **„Достъп на правоприлагащите органи до лични данни данни – широкомащабни системи, оперативна съвместимост и трансгранични потоци от данни“**. Отчетена бе необходимостта от международно сътрудничество в борбата срещу тероризма и другите форми на организирана престъпност, като едновременно с това бе подчертано, че е от съществено значение това сътрудничество да се основава на взаимно доверие и зачитане на правото на защита на данните. Посочено бе, че са в процес на подготовка редица законодателни предложения и инициативи, които водят до огромно събиране на лични данни, както и до обмен на информация между оперативно съвместими широкомащабни системи за целите на правоприлагането. Такива законодателни инициативи са Конвенцията на Съвета на Европа за борба с киберпрестъпността, пакета от предложения за интелигентен граничен контрол на ЕС, Регламента за преработване на „ЕВРОДАК“, системата за влизане/излизане от ЕС, Европейската система за информация за пътувания и разрешения и др. Някои от тези системи следва да бъдат актуализирани, за да обработват биометрични данни за пръстови отпечатаци. Целта на този панел бе да се идентифицират опасенията, свързани с тези разработки и да се проучи как органите по защита на данните в ЕС и извън него следва да работят заедно в интерес на субектите на данни.

В панела **„Геном и бази данни за ДНК - предизвикателства за неприкосновеността на личния живот“** бе отчетен безспорният факт, че развитието на генетичните изследвания обещава не само да трансформира диагностичните и прогнозираци възможности на лекарите, но и да подобри профилактиката и методите за наблюдение. Освен това много държави по света са реализирали национални програми за ДНК бази данни за целите на разследването и разкриването на престъпления. Делегатите на конференцията подчертаха, че при все това, научните и правоприлагащите ползи от генетичните изследвания са съпроводени от правни и етични опасения. Обсъждането на тези въпроси е навременно и трябва да върви ръка за ръка с формулирането на насоки и дейности по ангажиране на обществеността.

В рамките на Пролетната конференция бе представено Ръководство относно европейското законодателство за защита на данните, разработено от Съвета на Европа, Европейския надзорен орган по защита на данните и Европейската агенция за фундаментални права.

В заключителния панел на Конференцията **„Разширяване на хоризонтите ни - пролетната конференция в новия режим“** бяха обсъдени и приети нови правила за акредитация. В съответствие с решение от проведената през 2016 г. конференция бе създадена работна група с мандат да изготви и предложи нови правила, с които да се изменят съществуващите от 2004 г. Обсъдена бе новата роля на Конференцията, и бе изразено всеобщото желание тя да се превърне в абсолютното годишно събитие на Органите за защита на данните в Европа.

SPRING CONFERENCE OF DATA PROTECTION AUTHORITIES **2017**
LIMASSOL, CYPRUS 27-28 APRIL **NEW HORIZONS**

КЗЛД Е СЪОРГАНИЗАТОР НА МЕЖДУНАРОДНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ ПРЕЗ 2018 ГОДИНА

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА
НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Комисията за защита на личните данни на Република България (КЗЛД) и Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) ще организират съвместно **Международната конференция за защита на данните и неприкосновеността на личния живот през 2018 година.**

Конференцията е най-значимият глобален форум в областта на защита на личните данни, личната неприкосновеност и достъпа до обществена информация. От свикването ѝ през 1979 до сега, почти четири десетилетия, тя осъществява на международно ниво лидерство в областта на защитата на личните данни. Това се постига посредством обединяването на усилията на повече от 115 независими институции по света. Събитието е един от най-значимите форуми за обмяна на знания, опит и идеи, с цел осъществяване на взаимодействие и изработване на унифицирани методи за работа на органите за защита на личните данни от цял свят. Конференцията се провежда ежегодно, в края на годината, като през последните години се превърна в едноседмично събитие, включващо открито заседание за всички професионалисти и заинтересовани страни в областта на неприкосновеността, и закрито заседание, достъпно само за органите по защита на данните. В работата на Конференцията вземат участие делегати от цял свят – органи за защита на личните данни, неправителствени организации, представители на академичните среди и бизнеса.

По повод решението на Изпълнителния комитет на Международната конференция за нейното домакинство през 2018 г. КЗЛД и ЕНОЗД издадоха прессъобщения, в които изразиха своята благодарност за оказаното доверие. В прессъобщението на КЗЛД се заявява:

„Председателят на българската Комисия за защита на личните данни, Венцислав Караджов, и ръководителят на Европейския надзорен орган по защита на данните, Джовани Бутарели, изразяват своята благодарност на членовете, председателя и Изпълнителния комитет на Международната Конференция на органите по защита на данните и неприкосновеността за гласуваното доверие във възможностите на двете институции съвместно да организират престижната 40-та Конференция за защита на данните и неприкосновеността през октомври 2018 година.

Конференцията ще допринесе за развитието на дискусиата относно етичните измерения при обработване на лични данни в дигиталната ера.

Очакванията са над 1000 национални регулатори в областта на личните данни, експерти от публичния, частния и неправителствения сектор да присъстват на организирания в Брюксел и България събития. Конференцията се организира в годината, в която влиза в сила новата европейска правна рамка чрез общия регламент за защита на личните данни.

За първи път конференцията се организира съвместно от европейска институция и национален орган по защита на данните. 2018 година предоставя възможност на българската Комисия за защита на личните данни и Европейския надзорен орган да подчертаят водещата роля на Европейския съюз при формиране на политиките и средствата за защита на личните данни и достъпа до информация в световен мащаб.

Към настоящия момент, председателят на Комисията за защита на лични данни е заместник-председател на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО, която е основният съвещателен орган на Европейската комисия в областта на защитата на личните данни. Работната група консултира всяка приета общностна мярка, която оказва влияние върху правата и свободите на лицата в сферата на неприкосновеността на личния живот и защитата на данните. Международната конференция през 2018 година се явява естествено продължение на българското председателство на Съвета на Европейския съюз през първата половина на 2018 година.“

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 4 и 5 април 2017 г. в Брюксел се състоя заседание на Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО. Представители на българския надзорен орган са Венцислав Караджов - председател на КЗЛД и заместник- председател на Работната група, и Мария Матева – член на КЗЛД.

Основни теми на заседанието бяха „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ и Общия регламент за защита на данните.

Относно изпълнението на споразумението „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“ бяха докладвани резултатите от проведената на 14 март среща на подгрупата по международните трансфери с представители на заинтересованите институции от САЩ. На срещата е отчетено, че броят на компаниите, сертифицирани по Щита се увеличава, както и че Търговската комисия на САЩ изготвя доклад по отношение на получените жалби. Представители на Държавният департамент на САЩ са предоставили информация относно дейността на Омбудсмана и са уверили, че няма промяна в правната база, включително и по отношение на органите по сигурността на САЩ. Протокол от срещата е изпратен на страните-членки. След срещата американските партньори са изпратили допълнителна информация и документи. Получено е и писмо, изпратено и до Европейската комисия, за новата процедура, която е приета от Националната агенция по сигурността на САЩ.

На заседанието бе обсъдено извършването на съвместния годишен преглед на споразумението, който ще бъде направен през септември 2017 г. Работата по него започва сега с изпращането на въпроси, на които американската страна ще трябва да отговори. Обсъдени бяха организационно-технически въпроси, свързани с извършването на годишния преглед. Председателят на КЗЛД и заместник-председател на Работната група, Венцислав Караджов, ще участва в прегледа на търговската част на споразумението.

Друга основна тема на обсъжданията бе имплементирането на новия Общ регламент за защита на данните. Отчетена бе работата по изготвянето на ръководства. Прието бе **ръководството за мобилните данни** като бе подчертано, че според Регламента правото на мобилност е фундаментално право. Прието бе **Ръководството за водещия орган**, като бе отчетено, че главните въпроси по време на консултациите са били свързани с имплементирането на принципа „едно гише“ и е било прието, че водещият орган трябва да е в границите на ЕС и да бъде само един. Прието бе **Ръководството за оценка на въздействието**, като бе обсъден въпросът кога да се прави тази оценка и на какъв период да се ревизира. Прието бе и **Ръководството за служителя** по сигурността на данните.

Отчетена бе работата по Ръководството по сертификация, като бе отбелязано, че документът ще бъде изключително полезен за частния сектор. В процес е изграждането на критериите за сертификация. Продължава работата по изготвяне на Ръководства за профилирането, съгласието и прозрачността. За да бъдат ясни и практични, те ще бъдат изготвени под формата на често задавани въпроси. В процес на изготвяне са и Ръководствата за трансферите на данни, както и вътрешни за Групата ръководства.

По отношение на Европейския борд по защита на данните бе подчертано, че ЕНОЗД и Борда ще работят на принципа на съгласуваност и координация. Обсъдени бяха взаимодействия, отговорностите и независимостта на Борда за защита на личните данни и на Европейския надзорен орган по защита на данните, който е пълноправен член на Борда. Отчетена бе изключителната важност на ИТ системата на бъдещия орган и създаването на широк канал за комуникация.

Двудневната наситена програма на заседанието включваше още редица други въпроси от сферата на дейност на Работната група. Представен бе доклад и бе проведена дискусия относно Регламента за електронна сигурност. Обсъдено бе становище относно наблюдението над служителите, като бе взето предвид, че в някои страни националното законодателство забранява наблюдението на служителите. Проведеха се дискусии относно ползването на дронове за цивилни цели. Дискутирани бяха облачните услуги и кода за поведение на компаниите, предлагащи такива услуги.

Обсъдени бяха правилата за прозрачност и процедурите за достъп до документи на Работната група. Разгледан бе въпросът за правилата за публикуване на документите и бе обсъдена комуникационната стратегия, като бе посочено, че по принцип Групата е отворена за публикуване на повечето свои документи. Подчертано бе, че ще бъдат публикувани само окончателно приети документи.

След края на пленарното заседание на Работната група се проведе двудневно заседание, посветено на изследване в дълбочина на проблемни области от новия Общ регламент. Обстойно бяха разгледани въпросите, свързани със съгласието, профилирането и задължителното уведомяване от страна на администраторите при нарушение на сигурността на данните. Състоя се и разяснителна среща, организирана от Европейската комисия, насочена към основни въпроси от Общия регламент по защита на данните.

ИНФОРМАЦИОННО-РАЗЯСНИТЕЛЕН МАТЕРИАЛ ПО ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ОТНОСНО ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ

Общият регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни) бе обнародван на 4 май 2016 г. в Официален вестник на Европейския съюз. Регламентът ще се прилага пряко във всички държави членки от 25 май 2018 г.

Общият регламент ще засили доверието и ще осигури високо ниво на защита на всички лица в рамките на ЕС по отношение обработването на личните им данни. Той ще се прилага и към фирми и организации извън Европа, които имат клиенти и потребители в ЕС. Новите правила са важна стъпка за укрепване на основните права на гражданите на ЕС в ерата на цифровите технологии, както и в създаването на яснота за бизнеса чрез установяване на единни правила за целия ЕС. Те имат за цел да се подобри сигурността, така че да се даде тласък на иновациите и по-нататъшното развитие на единния цифров пазар.

Във връзка с подготовката за прилагане на новите европейски правила за защита на данните, КЗЛД започна информационна кампания, част от която е публикуването на разяснителни материали относно регламента. В настоящия бюлетин публикуваме „Задължения на администраторите на лични данни по новия Общ регламент относно защитата на данните“. С цел постигане на по-голяма яснота и структурираност, информацията е представена под форма на ключови въпроси и техните съответни отговори.

Какво трябва да знаят администраторите на лични данни за задълженията си по Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016

1. От кога ще започне да се прилага новия Общ регламент за защита на личните данни?

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) е обнародван в Официален вестник на Европейския съюз на 4 май 2016 г.

Общият регламент въвежда множество значителни промени спрямо действащата правна рамка и поставя завишени изисквания към субектите в системата за защита на личните данни, което е причина за неговото отложено прилагане, считано от **25 май 2018 г.**

2. Ще се прилага ли новият Регламент за администратори на лични данни, които обработват данни извън територията на Европейския съюз?

Да, с новия Регламент се разширява териториалният обхват на европейските правила за защита на личните данни и те ще важат и за администратори, които не са установени в ЕС, но обработват лични данни на граждани, които се намират в ЕС. Това ще важи в случаите, когато дейностите по обработване на данни от страна на такива администратори, са свързани с:

- Предлагаането на стоки и услуги на физически лица, намиращи се в съюза, независимо дали от субекта на данни се изисква плащане;

или

- Наблюдението на тяхното поведение, доколкото това поведение са проявява в рамките на съюза.

3. Какво представлява фигурата „съвместни администратори“?

Понятието „съвместни администратори“ означава, че двама или повече администратори съвместно определят целите и средствата на обработването на лични данни. Физическото лице, за което се отнасят данните (субект на данни), може да упражнява своите права в областта на защитата на личните данни по отношение всеки и срещу всеки от администраторите. Съвместните администратори са длъжни да определят по прозрачен начин съответните си отговорности за изпълнение на задълженията си по регламента.

4. Кои са задълженията за администраторите и обработващите лични данни спрямо новия Общ регламент за защита на данните?

Общият регламент за защита на личните данни въвежда редица задължения за администраторите и обработващи лични данни, някои от които са изцяло нови и непознати в досега действащата правна уредба. Те са :

- Обработване на данните в съответствие с принципите за защита на личните данни, заложиени в регламента, като е в състояние да докаже това (отчетност);

- Осигуряване на защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране;

- Определяне на длъжностно лице по защита на личните данни в изрично посочените от регламента случаи, поддържане на регистър на дейностите по обработване, за които отговаря;

- Уведомяване на надзорния орган и субекта на данни в случай на нарушаване на сигурността на личните данни, както и да документиране на всяко нарушение на сигурността на личните данни, в т. ч. фактите, свързани с нарушението, последиците от него, предприетите действия за справяне с нарушението;

- Извършване на оценка на въздействието върху защитата на данните;

- Провеждане на предварителна консултация с надзорния орган преди обработването, когато оценката на въздействието покаже, че обработването ще породи висок риск, ако АЛД не предприеме мерки за ограничаване на риска

- Прилагане на подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на сигурност на данните. В регламента са посочени и конкретни технически и организационни мерки за сигурност, като:

- Псевдонимизация;

- Криптиране;

- Гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване;

- Своевременно възстановяване на наличността и достъпа до личните данни в случай на физически или технически инцидент;

- Редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки.

- Сътрудничество с надзорния орган за защита на личните данни при изпълнение на задълженията, произтичащи то регламента.

5. Кога администраторът и обработващият са длъжни да определят длъжностно лице по защита на данните?

Определянето на длъжностно лице по защита на данните е задължително в следните случаи:

- Когато обработването се извършва от публичен орган или структура, освен когато става въпрос за съдилища при изпълнение на съдебните им функции;

- Когато основните дейности на администратора или обработващия лични данни се състоят в операции по обработване, които поради своето естество, обхват и/или цели изискват редовно и систематично мащабно наблюдение на субектите на данни;

- Когато основните дейности на администратора или обработващия лични данни се състоят в мащабно обработване на специалните категории данни и на лични данни, свързани с присъди и нарушения.

6. Кои права на субекта на данни трябва да спазва администраторът съгласно Общия регламент за защита на личните данни?

Според Регламента субектът на данни (физическото лице, за което се отнасят данните) има право на:

- Информираност;

- Достъп до собствените си лични данни;

- Коригиране (ако данните са неточни);

- Изтриване на личните данни (правото „да бъдеш забравен“);

- Ограничаване на обработването от страна на администратора или обработващия лични данни;
- Преносимост на личните данни между отделните администратори;
- Възражение спрямо обработването на негови лични данни;
- Субектът на данни има право и да не бъде обект на решение, основаващо се единствено на автоматизирано обработване, включващо профилиране, което поражда правни последиствия за субекта на данните или по подобен начин го засяга в значителна степен;
- Право на защита по съдебен или административен ред, в случай че правата на субекта на данни са били нарушени.

7. Въвежда ли новият Регламент по-строг контрол върху обработващите лични данни?

Да! Обработващият е задължен да спазва всички установени правила и норми за защита на личните данни и носи солидарна отговорност за причинени вреди заедно с администратора. Регламентът въвежда задължението обработващият лични данни да търси съгласието на администратора всеки път когато възлага обработването на подизпълнител. Съгласието на администратора в тези случаи следва да бъде дадено предварително, като може да бъде под формата на конкретно или общо разрешение, в писмена форма. В случай на общо писмено разрешение, обработващият е длъжен да информира администратора винаги за всякакви планирани промени за включване или замяна на други обработващи данни.

8. Трябва ли администраторите на лични данни в България да се регистрират пред Комисията за защита на личните данни както до сега?

Не, задължението за регистрация отпада, считано от 25 май 2018 г.

9. По какъв начин ще бъде осъществяван надзора за спазване на новата правна рамка по защита на личните данни?

Единственият надзорен орган по защита на личните данни в Република България е Комисията за защита на личните данни. Като такъв Комисията ще осъществява контрол за спазването на изискванията на регламента. В рамките на своите правомощия Комисията има право да разглежда жалби от физически лица, да извършва проверки на администратори и обработващи лични данни, да издава становища, задължителни предписания и имуществени санкции. Новият Регламент значително увеличава максималния размер на налаганите глоби и имуществени санкции – до 10 млн. евро или до 2 % от годишния оборот на дружеството за предходната година (която от двете суми е по-висока).

10. Трябва ли администраторите на лични данни да спазват новия Регламент ако обработват единствено псевдонимизирани лични данни?

Най-общо – да! Псевдонимизираните лични данни ¹ не са изключени извън приложното поле на новия Общ регламент. Псевдонимизация означава обработването на лични данни по такъв начин, че личните данни не могат повече да бъдат свързвани с конкретен субект на данни, без да се използва допълнителна информация, при условие че тя се съхранява отделно и е предмет на технически и

¹ Псевдонимизация – техника за защита на неприкосновеността, при която личните данни се обработват по начин, който не позволява идентификацията на физическото лице без употребата на допълнителна информация, която следва да се съхранява отделно от тези данни, под защитата на технически и организационни мерки.

организационни мерки с цел да се гарантира, че личните данни не са свързани с идентифицирано физическо лице или с физическо лице, което може да бъде идентифицирано. Именно поради тези специфики на псевдонимизираните данни, Регламентът предвижда по-малко строги правила за обработване на псевдонимизирани данни, като по този начин насърчава администраторите да използват тази техника.

11. Задължени ли са администраторите на лични данни да осигуряват по-високо ниво на защита на личните данни на децата?

На децата се полага специална защита на личните данни, тъй като те не познават достатъчно добре съответните рискове, заплахи и евентуални неблагоприятни последици от неправомерното обработване на данни, както и своите права. Тази специална защита следва да се прилага по-специално за използването на лични данни на деца за целите на маркетинга или за създаване на личностни или потребителски профили и събирането на лични данни по отношение на деца при ползване на услуги, предоставяни пряко на деца. Когато обработването е насочено към дете, всяка информация и комуникация следва да се предоставя с ясни и недвусмислени формулировки, които да бъдат лесно разбираеми за детето.

Във връзка с прякото предлагане на услуги на информационното общество на деца, обработването на данни на дете е законосъобразно, ако детето е поне на 16 години. Ако детето е под 16 години това обработване е законосъобразно само ако и доколкото такова съгласие е дадено или разрешено от носещия родителска отговорност за детето.

КЗЛД СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪС СТАНОВИЩЕ ОТНОСНО ПУБЛИЧНОТО ОПОВЕСТЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ, СЪДЪРЖАЩА ЛИЧНИ ДАННИ НА УЧЕНИЦИ

На 5 април 2017 г. КЗЛД се произнесе със становище относно публикуването на информация, свързана с провеждането и оповестяването на резултати от различни видове изпити, олимпиади, състезания и т.н. Това е второ становище на Комисията по тази тема, като първото бе изразено през юни 2016 г. Произнасянето на второто становище бе предизвикано от повишен обществен интерес към темата, както и отправени конкретни въпроси и искания.

Становището на КЗЛД отчита нормативната празнота по изложения казус и едновременно с това препоръчва няколко алтернативни възможности за публикуване на информацията, които са съобразени с общите принципи за защита на личните данни, предпочитанията на законните представители на учениците, както и най-удобните за заинтересованите лица механизми, позволяващи достъп до касаещата ги информация. Липсата на нормативна уредба в тази сфера обуславя прилагането на общите правила на Закона за защита на личните данни.

КЗЛД изразява своето становище, че поради разнородната практика в различните учебни заведения и предвид значителния обществен интерес, Министерството на образованието и науката следва да предприеме необходимото за еднородно и трайно регламентиране с подзаконов нормативен акт на всички въпроси, свързани с предоставянето и публичното оповестяване на информация, съдържаща лични данни на ученици.

Пълният текст на становището е публикуван на сайта на КЗЛД, както и в настоящия брой на бюлетина.

ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ПРИЗОВА ЗА ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ПОДОБРЕНИЯ В ПОЛИТИКАТА ЗА ГРАНИЦИТЕ НА ЕС

На 7 март 2017 г. ЕНОЗД издаде становище по предложената Европейската система за информация за пътувания и разрешения (ETIAS - European Travel Information and Authorisation System). В него той посочва, че подкрепя инициативите и усилията за осигуряване сигурността на границите на ЕС, но едновременно с това подчертава, че е изключително важно да се гарантира зачитането на основните права на хората, засегнати от тези инициативи.

Според предложената Европейската система за информация за пътувания и разрешения, туристите, освободени от изискване за издаване на виза, преди да влязат в ЕС, ще бъдат подложени на оценка на риска по отношение на сигурността, незаконната миграция и общественото здраве. Предложението включва събирането на лични данни от безвизовите посетители на ЕС и извършването на проверка в специален списък на системата, правила за проучване и информация, съхранявана в други бази данни на ЕС. Предвижда се установяването на правила за проучване - инструмент за профилиране, който би позволил на системата да разпознава съмнителни лица. В своето становище ЕНОЗД подчертава, че техниките за профилиране, както при всяка друга форма на компютризиран анализ на данните, пораждаат сериозни технически, правни и етични въпроси и призовава Комисията да представи убедителни доказателства за необходимостта от включването и използването им в Европейската система за информация за пътувания и разрешения.

В становището си ЕНОЗД изразява разбиране за необходимостта ЕС да се справи по-добре с предизвикателствата на миграцията, бежанския поток и опазването на границите. Въпреки това, тъй като събраната информация ще се използва за даване или отказ на лицата за достъп до ЕС (въз основа на рисковете, които те може да представляват по отношение на миграцията, сигурността и здравето на населението), изключително важно е законът ясно да определи какво представляват тези рискове, както и че се използват надеждни методи за определяне на това, в кои случаи те съществуват. ЕНОЗД подчертава необходимостта да се извърши задълбочена оценка на въздействието, което това предложение ще има върху правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на данните. Оценката трябва да отчете всички съществуващи политики на ниво ЕС в областта на миграцията и сигурността, за да се определи дали предложените мерки и последиците, които имат за неприкосновеността на личния живот на заинтересованите лица, са наистина необходими, като се имат предвид средствата, които вече са на разположение в тази област.

Предложението за Европейската система за информация за пътувания и разрешения е една от няколко инициативи, които понастоящем се разглеждат от законодателите на ЕС, насочени към подобряване на контрола върху това, кой може да влиза в ЕС. То следва устойчивата тенденция в политиката на управление на границите на ЕС към съвместно справяне с проблемите на миграцията и сигурността.

В своето становище ЕНОЗД признава, че предизвикателствата, свързани с нарасналата миграция и заплахата за сигурността изискват нов и подобрен подход към политиката за граничен контрол на ЕС. Въпреки това, осигуряването на границите не трябва да става за сметка на защитата на основните права. Европейските политици трябва да намерят баланс между двете, за да се гарантира последователен и ефективен подход към политиката за осигуряване на границите на Европейския съюз.

ВЕСТНИК „МОНИТОР“ ПОЛУЧИ ПЪРВА „НАГРАДА ЗА ЖУРНАЛИСТИКА“ НА КЗЛД

Комисията за защита на личните данни награди журналиста от „Монитор“ Мария Кадийска за най-голям журналистически принос през 2016 г. при популяризиране дейността на КЗЛД и правата на гражданите. Това е първата „Награда за журналист“, която Комисията за защита на личните данни връчва по повод 28 януари – Деня за защита на личните данни. Институцията благодари на журналиста за проявената активност чрез медийни публикации и за демонстрирането на обективност и професионализъм при избора на теми и тяхната аналитичност. Председателят на комисията, Венцислав Караджов, лично връчи наградата - грамотата и плакет на Комисията .

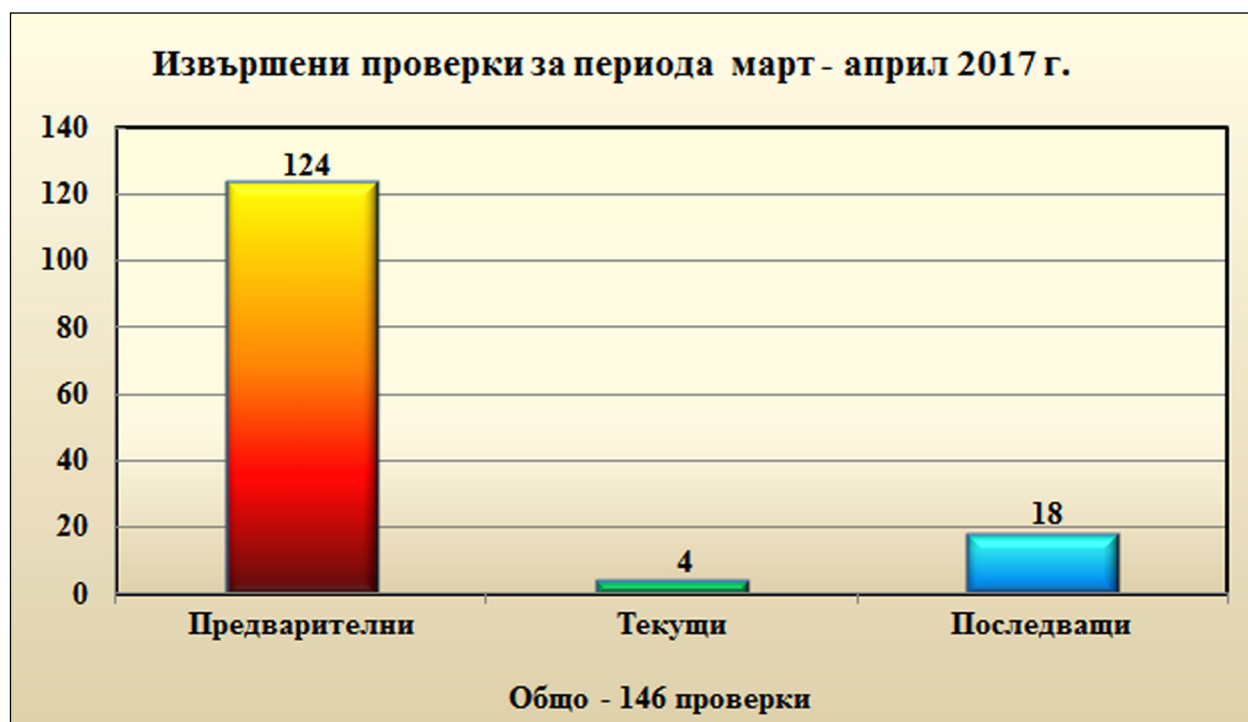
Годишната награда за журналистика ще бъде връчвана ежегодно от Комисията за защита на личните данни по повод 28 януари – Европейския ден за защита на личните данни. Високо ще бъдат оценени журналистически материали по актуални

въпроси, предизвикали широк обществен интерес и гражданска ангажираност. Наградата ще се дава за публикации, предавания и обществено значими прояви на журналист, който по собствена инициатива или по покана на КЗЛД е отразявал своевременно събития и инициативи в сферата на защитата на личните данни както в национален, така и в европейски и световен мащаб.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2017 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците март и април 2017 г. са извършени общо 146 проверки. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 124 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 40 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени 4 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 4 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2017 г.

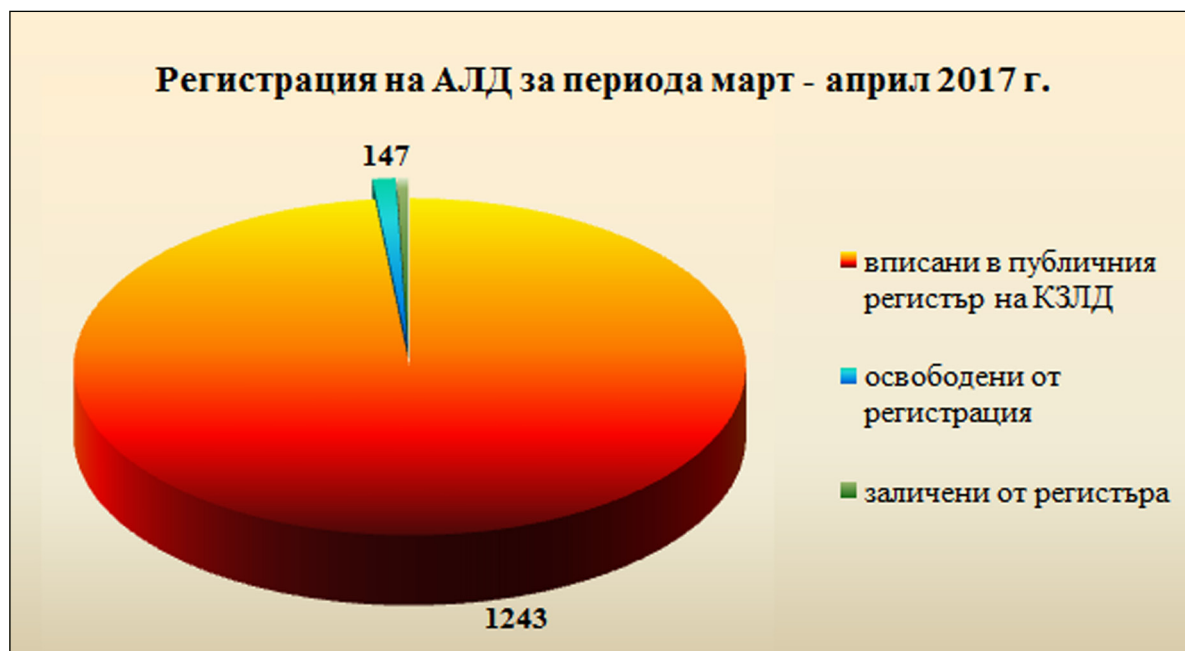
През периода **март-април 2017 г.** в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 1464 потребителски профила на АД. От тях 1435 са на АД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 29 - на АД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 362024 потребителски профила – 330770 на АД, подали заявления за регистрация и 31254 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 1243 нови АД. С това общият брой на вписаните АД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 286934;
- освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 14 АД, с което общият брой на освободените от регистрация става 28067;
- заличаване от регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 7 АД. С това общият брой на заличените администратори става 388.

През периода март-април 2017 г. КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване и не е отказвала вписване в регистъра на АД.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 146 АД.

През периода са обработени 1514 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-137/2016 г. гр. София, 20.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.02.2017 г., обективизирано в протокол № 7, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-137/05.04.2016 г. подадена от С.Г.Г.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба с рег. № Ж-137/05.04.2016 г. от С.Г.Г. Жалбоподателят заявява, че при сключване на договор за мобилни услуги с „Т.Б.” ЕАД, били манипулирани личните му данни. При сключването му, събъркали адреса и номера на личната му карта. При последващо посещение в офис на „Т.Б.” ЕАД, нанесли корекция, като отбелязали верния адрес в договора. Едва при третото посещение на С.Г.Г. в офис на дружеството, служителите записали верния номер на личната карта. Мотивиран от горепосоченото, жалбоподателят пожелал да се откаже от договора, но от „Т.Б.” ЕАД не се съгласили да го прекратят. Съмнява се, че личните му данни са използвани пред институции и са разкрити на трети лица. Прилага копия от сключените договори на негово име.

На 15.06.2016 г. в открито заседание Комисията за защита на личните данни е разгледала жалбата. С Решение № Ж-137/2016 от 12.07.2016 г. е обявила жалбата за недопустима. Аргументите са, че жалбоподателят не сочи нарушение на ЗЗЛД. Фактът, че в договорите служители на администратора са събъркали адреса и номера на личната карта на г-н Г., не представлява нарушение на ЗЗЛД. Подадената жалба няма предмет. Жалбоподателят сочи и други оплаквания, които не са от компетентността на КЗЛД. Що се касае до тях преписката е препратена по компетентност на КЗП.

В законоустановения срок жалбоподателят е обжалвал решението на Комисията пред АССГ.

С Определение № 6171 от 04.11.2016 г. 48 с-в на АССГ, съдът отменя решението на Комисията и връща делото като преписка на КЗЛД за разглеждане по същество. Съдебният състав е възприел, че КЗЛД правилно е препратила преписката на КЗП за произнасяне по искането за съдействие за прекратяване на договора с „Т.Б.” ЕАД. Счита обаче, че Комисията е следвало да се произнесе по твърденията за манипулиране на личните данни на жалбоподателя. Не са събрани доказателства, дали дружеството е администратор на лични данни, предоставяни ли са личните данни на трети лица, не е изискано становище и доказателства от ответната страна. Следва жалбата да бъде разгледана по същество от КЗЛД.

С писмо изх. № П-8748/23.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н С.-Е.В., представител на „Т.Б.” ЕАД е уведомен за постъпилата жалба и образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК следва да изрази становище и да представи относими доказателства.

В КЗЛД е постъпило писмо от жалбоподателя С.Г.Г. Съдържанието възпроизвежда Определението на съда.

„Т.Б.” ЕАД изразяват становище, заведено с рег. № С-974/05.12.2016 г. Информират, че жалбоподателят има сключени договори с дружеството. Прекратени са поради неплащане. Изпратени са покани за доброволно изпълнение. Личните му данни не са предоставяни на трети лица. Считат жалбата за неоснователна. Прилагат относими доказателства.

На заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 25.01.2017 г. жалбата е обявена за допустима. Подадена е от физическо лице срещу администратор на лични данни, в сроковете предвидени в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Насрочена е за разглеждане в открито заседание на административния орган на 08.02.2017 г. Страните са редовно уведомени.

На проведеното заседание на КЗЛД на 01.02.2017 г., жалбата е разгледана по същество. Жалбоподателят редовно уведомен не се явява, не се представлява. Ответната страна „Т.Б.” ЕАД се представлява от юрисконсулт И.А. Сочи, че администраторът не е извършил нарушение на ЗЗЛД. Личните данни са обработвани законосъобразно. Моли Комисията да отхвърли жалбата като неоснователна.

Комисията е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя. Сочи, че данните му са били манипулирани от администратора „Т.Б.” ЕАД. В договор за мобилни услуги служители на „Т.Б.” ЕАД вписали неверни негови лични данни. Настоява пред КЗЛД, че личните му данни са обработвани неправомерно. Комисията следва да съдейства за прекратяване на договора. Жалбоподателят излага съмнения, че личните му данни може да са разкрити пред трети лица. Не излага факти, които да дават информация за евентуално нарушение на Закона. Фактът, че са събъркали адреса и номера на личната му карта при сключване на договор, не представлява нарушение на ЗЗЛД.

В изпълнение на задължителните указания издадени от съда, Комисията е изисквала от администратора становище и относими доказателства за обработването на личните данни на жалбоподателя. Предоставени са договорите за мобилни услуги. Установено е, че г-н Г. се е съгласил администраторът да обработва личните му данни. Налична е изрична клауза в индивидуалния договор. Към настоящия момент личните му данни не са предоставяни на трети лица. Не се установява извършване на нарушение на ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-137/04.02.2016 г. подадена С.Г.Г. като неоснователна по отношение на администратора „Т.Б.” ЕАД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-525/2016 г.
София, 22.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-525/10.10.2016 г., подадена от П.Е.Е.-П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от П.Е.Е.-П., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „Ц.Г.М.“ ЕАД, в хипотезата на сканиране на личната й карта във връзка с издаване на персонализирана електронна карта за пътуване с масов градски транспорт в гр. София.

Жалбоподателката информира, че на 02.10.2016 г. подала електронно заявление № **** за издаване на електронна карта за пътуване с обществен транспорт в гр. София, към което прикачила снимка в електронен формат. Допълва, че на 03.10.2016 г. посетила пункт на дружеството, находящ се в гр. София, ж.к. „Люлин“, за да получи заявената карта, където представила разпечатано електронно заявление и лична карта за справка. Твърди, че служителката на дружеството сканирала личната й карта, без нейно знание и съгласие, а издадената й персонализирана карта за градски транспорт е със снимката от личната й карта, която е различна от приложената от нея снимка към заявлението за издаване на картата.

Жалбоподателката счита, че е налице нарушение на правата й по ЗЗЛД и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Ц.Г.М.“ ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството сочат, че от извършена по случая проверка установили, че на 02.10.2016 г. жалбоподателката е подала електронно заявление за издаване на персонализирана карта за градски транспорт, като е заявила получаването на картата на 03.10.2016 г. в пункт за продажба на превозни документи находящ се в гр. София, ж.к. „Люлин“. Допълват, че на 03.10.2016 г. г-жа П.Е.Е.-П. е посетила пункта за получаване на картата, но служителката на дружеството по технически причини не е могла да отвори подаденото по електронен път заявление и да използва прикачената в електронен формат и с цел да бъде обслужена г-жа П.Е.Е.-П. е сканирала единствено снимката от документа й за самоличност, издала е електронната карта и е заредила годишния превозен документ.

Информират, че редът и условия за издаване и зареждане на превозни документи за обществен градски транспорт са регламентирани в Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета от Столичен общински съвет и уточняват, че за издаване на персонализирана електронна карта е необходимо подаване на заявление по образец с приложена снимка на лицето, а лична карта се изисква само за справка и сравняване на попълнените от клиента в заявлението три имена, единен граждански номер и постоянен адрес. От дружеството са категорични, че не разполагат и не съхраняват сканирани копия на документи за самоличност на притежателите на електронни карти за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община.

Към становището не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-525/10.10.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на лични данни на жалбоподателката от „Ц.Г.М.“ ЕАД, в хипотезата на сканиране на личната ѝ карта и употреба на сканираното изображение - снимката от личната карта за издаване на персонализирана карта за градски транспорт, без знание и съгласие на жалбоподателката и без наличие на правно основание за това. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата, каквото качество безспорно притежава „Ц.Г.М.“ ЕАД по отношение на жалбоподателката.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е подало заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 352586 и заявени 11 регистъра.

На проведено на 11.01.2017 г. заседание на Комисията, жалба е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – П.Е.Е.-П. и ответна страна – „Ц.Г.М.“ ЕАД.

В изпълнение на застъпеното в административния процес служебна начало е извършена проверка на администратора на лични данни отразена в Констативен акт № КА- 38/01.02.2017 г., а с оглед изясняване на случая от фактическа страна от ответната страна са изискани допълнителни доказателства и информация.

В отговор от дружеството информират, че „към момента не са налични вътрешни правила и/или процедура за издаване на електронна карта за градски транспорт при липса на снимка на лицето или невъзможност, по технически или други причини, представената снимка на електронен носител да бъде ползвана“. Допълват, че правилата за издаване и зареждане на електронна карта са разписани в Наредба за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община, а процедурата се извършва съгласно приета от дружеството „Инструкция за работа с програмата Face on“. Уточняват, че „при сканиране на снимка на граждани, от лична карта или друг документ, се визуализира единствено снимка, без при това да се снемат и други данни, като ЕГН, адрес“ и допълват, че възможността за сканиране на снимка от друг документ се прилага с цел спестяване на време на гражданите – клиенти на „Ц.Г.М.“ ЕАД.

В подкрепа на изложеното са представени относими доказателства.

На проведено на 08.02.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

„Ц.Г.М.“ ЕАД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт Ц., която оспорва жалба и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-525/10.10.2016 г. е основателна.

Видно от събраните по преписката доказателства на 02.10.2016 г. жалбоподателката е подала до дружеството по електронен път заявление № **** за издаване на персонализирана карта за пътуване с обществен транспорт в гр. София, към което прикачила снимка в електронен формат. На 03.10.2016 г. при посещение на пункт на „Ц.Г.М.“ ЕАД, находящ се в гр. София, ж.к. „Люлин“ служител на дружеството е издал и заредил картата за градски транспорт, като не е спорно, че същата е със снимка – изображение от личната карта на жалбоподателката, която е различна от приложената към електронно подаденото заявление.

Страните не спорят, че в процеса на издаване на картата жалбоподателката е предоставила личната си карта за справка на посочените в заявлението лични данни – имена, адрес и единен граждански номер (ЕГН), но служителя, без знанието и съгласието на г-жа П.Е.Е.-П., е сканирал снимката от личната ѝ карта, за да я използва за издаване на картата за градски транспорт, предвид възникнал технически проблем с използване на прикачената от жалбоподателката снимка.

От направена по случая проверка на място в пункта за продажба на превозни документи, посочен в жалбата е установено, че във връзка с дейността си „Ц.Г.М.“ ЕАД има внедрена автоматизирана електронна система, чрез която се извършват всички операции по издаване и презареждане на карти от всякакъв тип и вид за обществения градски транспорт на територията на Столична община.

При заявка за създаване на нов клиент в електронната система се попълва формуляр, съдържащ следната информация - име, презиме, фамилия, ЕГН, дата на раждане, улица и град. При издаване на персонализирана карта е необходимо предоставяне на снимка от клиента, като системата позволява избор от следните възможности - да се приложи снимка от електронен файл (постъпил в информационната система на дружеството или предоставен на друг носител), да се заснеме клиента с фотоапарат на място в съответния пункт или да се сканира снимка от хартиен носител, предоставен от клиента, посредством сканиращи устройства модел Fujitsu FI-60F и TravelScan FS531.

Установено е, че чрез сканиращо устройство, свързано към съответната работна станция, се предоставя възможност за автоматизирано извършване на графична визуализация на съответния документ, поставен в устройството (лична, служебна карта или друг документ, съдържащ снимка на лицето, заявило желание за издаване на персонализирана електронна карта). Използваният специализиран за нуждите на дружеството софтуерен продукт/програма, позволява избирането на определен сегмент от целия сканиран документ, които следва да бъде поставен в определения за снимка прозорец в информационната система, след което избраното изображение се отпечатва върху пластика, която се предоставя на клиента. Установено е, че при последващо отваряне на съответния профил на клиента (в т.ч. и от различни работни станции, свързани в мрежата), в него се визуализира и достъпва единствено изображението (снимката), съответстващо на така създадения превозен документ (пластиката), но не и първоначалния образ на сканирания документ, от който изображението е извлечено.

Проверяващият екип не е установил сканиращото устройство и приложния софтуер да запазват образ на първоначално сканираните документи в електронни файлове с графичен, векторен или друг файлов формат и/или да ги съхраняват за по-нататъшна обработка.

В хода на проверката е установено, че в базата данни на дружеството се съхраняват следните лични данни на жалбоподателката - четири имена (П.Е.Е.-П.); ЕГН; датата на раждане; адрес и телефонен номер. Проверяващият екип не е установил да се съхранява копие от лична карта на П.Е.Е.-П. в електронната система на „Ц.Г.М.“ ЕАД.

В тази връзка и предвид използването от дружеството сканиращото устройство и приложния софтуер и заключението на проверяващия екип на КЗЛД, Комисията кредитира като верни твърденията на дружеството, че е сканирана само съдържащата се в личната карта снимка – изображение на лицето, а не целия документ за самоличност, и дружеството не съхранява сканирано копие на личната карата на жалбоподателката, а опасенията на г-жа П.Е.Е.-П. в обратна насока са неоснователни.

Макар внедрената от дружеството технология, използваното сканиращо устройство и приложния софтуер да са безспорно в обществена полза и за улеснение на клиентите на дружеството, използването им без знание и съгласие на клиента - в конкретния случай на жалбоподателката е в нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД. Предвид наличието на приложена от г-жа П.Е.Е.-П. снимка – изображение към електронно подаденото от нея заявление се налага извода, че събирането под формата на сканиране на изображение от личната карта на жалбоподателката и използване на изображението за издаване на карта за градския транспорт е в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Същото е извършено без знание и съгласие на жалбоподателката, факт който не се оспорва от ответната страна, и без да са налице нито една от останалите посочени в разпоредбата предпоставки за допустимост на обработването на изображението на жалбоподателката съдържащо се в личната ѝ карта.

Дори да се приеме, че жалбоподателката с предоставяне на снимка към подаденото по електронен път заявление е изразила съгласие за използване, обработване на изображението ѝ за издаване на карта за градския транспорт, и макар снимката приложена към заявлението и тази съдържаща се в личната ѝ карта да са почти еднакви, Комисията счита че използването на изображение-снимка на лицето различно от предоставеното от него следва да става само след изразено от него изрично съгласие, за да не се създава чувство за несигурност у лицето и да му се гарантира правото на избор и законосъобразност при обработване на образа му.

В тази връзка следва да се отбележи, че нито в Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, нито в Общите условия на дружеството или в друг вътрешен документ не е уредена процесната процедура, следователно клиентите на дружеството не са запознати и информирани с възможността за събиране и използване на изображение за издаване на карта за градски транспорт, чрез сканиране на изображение от представен на място в съответния обслужващ пункт документ, съдържащ снимка на лицето.

В тази насока са и твърденията на ответника, че „към момента не са налични вътрешни правила и/или процедура за издаване на електронна карта за градски транспорт при липса на снимка на лицето или невъзможност, по технически или други причини, представената снимка на електронен носител да бъде ползвана“. Последното създава възможност и предпоставки за прилагане на процедурата и използване на сканиращото устройство дори и без необходимост и в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, както е в настоящия случай.

Предвид характера на констатираното нарушение, с оглед дейността на дружеството и обстоятелството, че използваната от дружеството технология е в улеснение на гражданите, Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на „Ц.Г.М.“ ЕАД, като счита, че същото ще има предупредително и превантивно действие и ще допринесе за спазване от администратора на лични данни на установения правов ред.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-525/10.10.2016 г. за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД издава на „Ц.Г.М.“ ЕАД с ЕИК 202218735 задължително предписание обработването на лични данни – изображение на клиенти на дружеството, чрез внедрената от същото автоматизирана електронна система за издаване на карти за обществения градски транспорт на територията на Столична

община, да се извършва само след изрично информирано съгласие на физическите лица, като за целта дружеството следва по подходящ начин да уведоми клиентите си за използваната от същото технология, сканиращо устройство и приложен софтуер и алтернативната възможност за събиране и използване на изображение на клиента за издаване на карта за градски транспорт, чрез сканиране на изображение от представен на място в съответния обслужващ пункт документ - лична, служебна карта или друг документ, съдържащ снимка на лицето, заявило желание за издаване на персонализирана електронна карта.

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – седем дни от влизане в сила на решението, като задължава администратора на лични данни да уведоми и да представи пред Комисията доказателства за изпълнението му.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-253/2016 г.

София, 27.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба № Ж-253/21.06.2016 г., подадена от Д.П.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.П.Д., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни и нарушение на правата й по ЗЗЛД, касаещи мълчалив отказ на администратор на лични данни да заличи личните й данни които счита, че не се обработват съобразно изискванията на ЗЗЛД.

Жалбоподателката информира, че на 08.05.2016 г. клиент на Адвокатско дружеството „Т. и Д.“ я уведомил, че „при случайно сърфиране в интернет е открил“, че личните й данни – три имена, служебен адрес и телефон, личен адвокатски номер и дата на вписване в Софийска адвокатска колегия са изложени и достъпни на адрес: *****.

Жалбоподателката сочи, че с цел установяване самоличността на собственика и администратор на сайта направила проверка на <http://eurid.eu>, но без успех да индивидуализира лицето. Г-жа Д.П.Д. твърди, че на основание чл. 28а от ЗЗЛД на 12.05.2016 г. по електронен път изисквала от лицата администриращи сайта ***** да заличат личните й данни публикувани на сайта и да преустановят тяхната обработка. Допълва, че анонимността на администратора на сайта прави невъзможно подаването на заявление за заличаване на данните по начин различен от използвания от нея - изпращане на писмо на имейла посочен в сайта.

Жалбоподателката твърди, че личните ѝ данни публикувани и свободно достъпни на сайта ***** са събрани и се обработват неправомерно, без нейно знание и съгласие, от администратора и собственик на сайта, който крие самоличността си.

Жалбоподателката твърди, че не е получила отговор на заявлението за заличаване на личните ѝ данни и допълва, че и към дата на подаване на жалбата до КЗЛД личните ѝ данни са достъпни на посочения сайт. В тази връзка счита, че след като е изтекъл предвидения в закона срок е налице отказ на администратора да заличи личните ѝ данни, който счита за незаконосъобразен.

Жалбоподателката моли Комисията за съдействие и проверка по случая и ангажиране административно-наказателната отговорност на собственика и администратор на сайта за нарушения на чл. 2, ал. 2, чл. 4, ал. 1 и чл. 20 от ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало е направена служебна проверка на сайта*****, от която е установено че не е посочена информация за собственика и администратор на сайта, както и че единствената форма за контакт и кореспонденция с администратора на сайта е чрез имейл адрес *****. В тази връзка на посочения имейл адрес е изпратено писмо на КЗЛД, с приложено към него заверено копие на жалбата, с искане за изразяване на становище по жалбата и прилагане на относими доказателства, в това число и предоставяне на информация за собственика и администратор на сайта. В указания срок и до настоящия момент дадените от КЗЛД указания не са изпълнени и не е налице отговор на писмото, същото редовно връчено по реда на чл. 42, ал. 4 от Гражданско-процесуалния кодекс.

С оглед служебното начало и във връзка с конституирането на ответна страна в административното производство на 12.07.2016 г. в неофициален публичен регистър „Whois” е направена служебна справка за сайта *****. Видно от съдържанието ѝ е, че домейна ***** с ИП адрес ***** е регистриран на 11.04.2012 г. и се хоства от „Н-НГ“ ЕООД.

В тази връзка до дружеството са изпратени две писма с искане на становище и представяне на относими по случая доказателства, но въпреки дадените от КЗЛД указания от страна на дружеството не е депозиран отговор.

От жалбоподателката е изискано да конкретизира жалбата си като предостави информация за собственика - физическо или юридическо лице, на сайта *****, с оглед необходимостта от конституиране на ответна страна в производството. Видно от известие за доставка AR 6100013314195 писмото е редовно връчено на 25.10.2016 г., но в указания срок и до настоящия момент жалбоподателката не е индивидуализирала ответната страна.

В хода на производството и в отговор на подадено от г-жа Д.П.Д. искане същата е уведомена за хода на производството и предприетите от Комисията действия, като и е указано повторно необходимостта от индивидуализиране на ответната страна в производството. Посочени са компетентността на КЗЛД, както и задължението на страните в производството да съдействат на административния орган.

С оглед бързина и процесуална икономия от Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ е изискано съдействие за установяване на собственика на посочения в жалбата сайт, в отговор на което от ГДБОП информират, че от извършена проверка по случая е установено, че „физическото местонахождение на интернет страницата ***** е зад интернет протокол адрес ***** , който е от адресното пространство на интернет доставчика Н. ЕООД“. В допълнение е посочено, че от дружеството е изискана информация, включително и данни за „лицето – потребител на хостинг услугата“, но такава не е предоставена. В заключение е посочено, че сайтът вече не е активен и „не са събрани достатъчно данни, посредством които по безспорен начин да се индивидуализира собственика на сайта *****.“

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-жа Д.П.Д. жалба съдържа задължително изискуемите реквизитите, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответния административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се по реда на ЗЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба и за развитие на производството.

В конкретния случай се налага извода, че подадената от г-жа Д.П.Д. жалба е насочена срещу неизвестно лице, тъй като ответната страна не е пасивно легитимирана, не е индивидуализирана от страна на жалбоподателката.

Съобразно разпоредбата на АПК и за целите на конституиране на ответна страна в производството Комисията за защита на личните данни е предприела действия за индивидуализиране и установяване на лицето (физическо или юридическо), което администрира посоченият в жалбата сайт, включително чрез искане на съдействие и информация от ГДБОП. Въпреки усилията на КЗЛД и предприетите от ГДБОП действия не е установено лицето собственик и/или администратор на сайта *****, което се явява пречка за продължаване на образуваното административно производство.

С оглед гореизложеното и невъзможността да се индивидуализира и конституира администратор на лични данни - ответна, пасивно легитимирана страна в производството, се налага извода за недопустимост на жалбата предвид двустранния характера на производството и необходимостта от ответна страна в същото.

Водима от горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба № Ж-253/21.06.2016 г., подадена от подадена от Д.П.Д. срещу собственика и администратор на сайта *****, като процесуално недопустима поради липсата на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-409/2016 г.
гр. София, 27.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 01.03.2017 г., обективизирано в протокол № 20, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-409/29.09.2016 г. подадена от С.Г.И. срещу Г.Г. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Предмет на жалбата е твърдението на г-жа С.Г.И., че в жилищната кооперация, в която живее на адрес: ***** са монтирани камери за видеонаблюдение в общите части на сградата, както и във вътрешния ѝ двор и на фасадата към улицата

Жалбоподателката информира, че камерите са монтирани от Г.Г., живущ в ап. № 1 на жилищната сграда, а „устройствата са разположени като следва: една камера във входа на сградата, една камера във вътрешния двор, две камери на фасадата на сградата към улицата“.

В жалбата се сочи, че монтирането на камерите за видеонаблюдение не е съгласувано с живущите в сградата и е извършено без тяхно знание. В този смисъл г-жа С.Г.И. счита, че са нарушени правата ѝ по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), предвид което е заявила молба за упражняване на законовите правомощия на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията).

С писмо № П-7851/26.10.2016 г. на КЗЛД е изпратено до Г.Г. заверено копие на жалба № Ж-409/29.09.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета ѝ.

Видно от съдържанието на административната преписка с писмо № С-880/09.11.2016 г., Г.Г. е изразил становище по жалбата.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-409/29.09.2016 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-372/31.08.2016 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство: жалбоподател – С.Г.И.; ответна страна – Г.Г. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 4/25.01.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-18/27.01.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в констативен акт № КА-56/08.02.2017 г.

В резултат от проверката се приема за установено, че „на посочения в жалбата адрес се намира 4 (четири) етажна жилищна сграда, състояща се от един вход. Проверяващият екип установи, че за целите на охранителна дейност, ответникът е изградил със собствени труд и финансови средства система за видеонаблюдение, състояща се от 6 (шест) броя видеокамери и записващо устройство (NVR-видеорекордер), съхранявано в жилището му. Системата е изградена преди около 5 (пет) месеца преди датата на проверката, за което е взето съгласието на болшинството от живущите в сградата.

Посредством NVR-видеорекордера, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за период от около 10 (десет) дни, като след запълване на паметта му, старите записи автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване.

Достъп до видеокадри имат единствено Г.Г. и членове на семейството му, както и отдалечен достъп, посредством уеб приложение и идентификация чрез потребителско име и парола.

След оглед на видеокамерите и уеб приложението чрез което се наблюдава изходящият образ от тях се констатира, че две от камерите са насочени към съседен необитаем имот и към момента на проверката не функционират. Останалите четири видеокамери функционират и обхватът на видеозаснемането им е както следва: две видеокамери са инсталирани на фасадата на сградата и заснемат входа на имота, в който тя се намира, прилежащата улица, както и други имоти, разположени на срещуположната страна на улицата, чиито собственици са изразили писменото си съгласие за извършването на видеонаблюдение; третата камера е инсталирана на етажната площадка на първия етаж, като заснема стълбището, самата етажна площадка, където се намира домът на ответника, както и входната врата на съседния апартамент, чийто собственик/ползвател е изразил писменото си съгласие за извършването на видеонаблюдение; четвъртата камера заснема част от прилежащия към сградата вътрешен двор на имота. Образът от системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица.

Проверяващият екип установи, че на видни места до външната входна врата на имота, до входната врата на сградата, както и на входната врата на дома на Г.Г., има поставени информационни табели, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение.

За документиране на резултатите от проверката се снеха 5 (пет) броя графични изображения от системата за видеонаблюдение и се предадоха други относими документи, описани в приемо-предавателен протокол и приложени към настоящия констативен акт“.

Видно от приложенията към констативен акт № КА-56/08.02.2017 г. ответната страна е представила 3 броя декларации за съгласие с извършването на видеонаблюдение, описани в приемо-предавателен протокол с цел доказване законосъобразността на видеонаблюдението.

Предвид изразеното отношение към предмета на жалбата се разглежда становище № С-880/09.11.2016 г. от Г.Г. В документа се посочва, че целта за която са монтирани камерите за видеонаблюдение е превантивна с оглед защитата и спокойствието на жалбоподателя и 5-членното му семейство. Становището съдържа конкретно изложени поводи за притеснение от страна на г-н Г.Г., а именно: неоснователни заплахи за саморазправа, за някои от които ответната страна твърди, че е подавал жалби, както и случаи на грубо отношение (заплахи) към две от трите му деца, играещи на двора; проблеми с паркирането; изкъртване на информационната табела с имената на членовете на семейството на жалбоподателя; кражба на вещи от мазето; надраскване на колата, спукване на гума. В допълнение се сочи, че камерите имат за цел да следят единствено входа на кооперацията, в която живее Г.Г., входа на дома му и терасата, която е на първия етаж, като не е налице цел за наблюдение и интерес към личния живот на съкооператорите. Ответната страна е приложила към становището документ от проведено на „20.08.2016 г. общо събрание между живущите в жилищна кооперация, намираща се на адрес ***** и живущите в съседство имоти“, като с подписите на присъстващите е изразено знанието и съгласието за „поставяне на охранителни камери на общите части в и извън сградата с цел защита на имотите“. Видно от съдържанието на разглеждания документ се установява подписка, съдържаща „14 подписа за съгласие от съкооператори и съседи – липсват само тези на жалбоподателката С.Г.И. и брат ѝ, притежаващи по един апартамент в кооперацията“.

Във връзка с обсъдения по-горе доказателствен материал приложен към административната преписка се разглеждат относими законови разпоредби.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от условията, посочени в т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части.

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

Във връзка с установяване спазването на посоченото законово изискване, като едно от основанията за допустимост на обработването на личните данни, се отбелязва собственоръчно изписаните имена, адреси и подписи на присъстващите на общото събрание. В този смисъл се доказва знанието и съгласието на живущите в кооперацията за монтиране на камери за видеонаблюдение с охранителна цел.

По отношение обсега на видеозанемане на камерите се отбелязва установеното в констативен акт № КА-56/08.02.2017 г., а именно: две от камерите са насочени към съседен необитаем имот и към момента на проверката не функционират. Останалите четири видеокамери функционират и обхватът на видеозаснемането им е както следва: две видеокамери са инсталирани на фасадата на сградата и заснемат входа на имота, в който тя се намира, прилежащата улица, както и други имоти, разположени на срещуположната страна на улицата, чиито собственици са изразили писменото си съгласие за извършваното видеонаблюдение; третата камера е инсталирана на етажната площадка на първия етаж, като заснема стълбището, самата етажна площадка, където се намира домът на ответника, както и входната врата на съседния апартамент, чийто собственик/ползвател изрично е изразил писменото си съгласие за извършваното видеонаблюдение; четвъртата камера заснема част от прилежащия към сградата вътрешен двор на имота.

Във връзка с четирите видеокамери, две от които монтирани на фасадата на сградата, заснемащи съседни имоти и прилежащи улици, се разглеждат принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, а именно: личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, за точно определени и законни цели, да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид необходимостта от намиране на баланс между интересите на администратора на лични данни и тези на жалбоподателите в изпълнение на принципа, регламентиран в чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, се мотивира преценката за основателност на жалба № Ж-409/29.09.2016 г. в частта, в която се доказва извършвано видеонаблюдение на обществени места.

Установеното заснемане на публични площи надхвърля целите, за които е монтирано видеонаблюдението, а именно: защитата на личната и имуществената неприкосновеност на ответната страна.

По отношение извършваното видеонаблюдение от третата камера, инсталирана на етажната площадка на първия етаж, заснемаща стълбището, самата етажна площадка, където се намира домът на ответника, както и входната врата на съседния апартамент, чийто собственик/ползвател е изразил писменото си съгласие за извършваното видеонаблюдение и от четвъртата камера, която заснема част от прилежащия към сградата вътрешен двор на имота е относима разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание допустимост на обработването на личните данни на С.Г.И.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност е все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: сериозни проблеми в отношенията между страните, водещи до притеснения и опасения за спокойствието, здравето, живота и собствеността на ответната страна и семейството на г-н Г.Г. водят до необходимостта от разглеждане допустимостта на извършваното видеонаблюдение през призмата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Цитираното съдържание на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД се свързва и с изразеното от голяма част от живущите в жилищната сграда знание и съгласие за монтиране на видеокамери. Отбелязва се, че кредитирането на съгласието на съсобствениците в сградата, обективизирано в документ за проведено на 20.08.2016 г. общо събрание на живущите в жилищната кооперация, се отнася до решението им касаещо управлението и поддържането на общите части на етажната собственост, а не на площи извън нея, каквито се явяват съседни улици и имоти.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни се предлага Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-409/29.09.2016 г. подадена от С.Г.И. срещу Г.Г. с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение от третата и четвъртата камера съобразно текста на решението, а именно: етажната площадка на първия етаж и прилежащия към сградата вътрешен двор на имота по начин, по който не се установява преимущество на интересите на г-жа С.Г.И. пред тези на г-н Г.Г. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателката съобразно разпоредбите на ЗЗЛД;

2. Уважава като основателна жалба с рег. Ж-409/29.09.2016 г. подадена от С.Г.И. срещу Г.Г. в частта ѝ свързана с извършваното видеонаблюдение от четирите камери заснемащи обществени места и съседни имоти съобразно установената по-горе фактическа обстановка поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

3. Във връзка с т. 2 издава задължително предписание на Г.Г. в 7-дневен срок от влизане в сила на решението да преустанови заснемането описано в т. 2 от решението, за изпълнението на което да уведоми Комисията с представянето на съответни доказателства.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-729/2016 г.****София, 27.03.2017 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-729/18.11.2016 г., подадена от Г.Д.Ш.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Г.Д.Ш., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „Р.Б.Б.“ ЕАД.

Жалбоподателят информира, че в началото на месец октомври 2016 г. работодателят му подал в клон на „Р.Б.Б.“ ЕАД в гр. Хасково заявление за издаване на дебитна карта, по която да превежда месечното му трудово възнаграждение, която получил лично в клон на банката, находящ се в гр. София, ж.к. „Младост 3“. Г-н Г.Д.Ш. допълва, че при получаване на картата писмено заявил допълнителни услуги „Интернет банкиране“ и „SMS известяване“ и твърди, че след проведени със служители на дружеството телефонни разговори и невъзможност за активиране на заявената услуга „Интернет банкиране“ установил, че „договора с личните му данни е изчезнал и служителите от клона в Хасково не могат да активират гореспоменатата услуга“.

Жалбоподателят се опасява от възможността личните му данни да се използват от трети лица за извършване на действия, без негово знание и съгласие, и моли Комисията за съдействие и проверка относно съхранението и използването на личните му данни от страна на „Р.Б.Б.“ ЕАД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Р.Б.Б.“ ЕАД е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище, с приложени към него относими доказателства. От дружеството информират, че на 12.10.2016 г. на името на жалбоподателя в офис на банката с адрес гр. Хасково, ул. „Пирин“ № 1-3 е била разкрита разплащателна сметка с дебитна карта, а предвид местоживеенето на клиента и заявеното от него желание издадената дебитна карта е предадена на клиента в офис на банката находящ се в гр. София, ж.к. „Младост 3“. Допълват, че „веднага след това, документите (Искане-договор за откриване и обслужване на разплащателна сметка с дебитна

карта и Приемо-предавателен протокол за получена дебитна карта) са били препратени с вътрешна поща към обслужващия офис на г-н Г.Д.Ш. в гр. Хасково, за да бъдат съхранявани по досието на клиента и да бъде активирано онлайн банкирането“. Информират, че „пратката не е достигнала до местоназначението си, а извършеното от отговорния служител нарушение е довело до невъзможност да бъде проследена“ и „въпреки положените усилия за откриването ѝ, подписаните от г-н Г.Д.Ш. документи не са намерени“. От банката отричат възможността документите да са попаднали при външно за банката лице и предполагат, че „вероятно са доставени в друг офис на Банката и по грешка са прикачени по друго досие на клиент“.

От дружеството информират за утвърдена и използвана на банката вътрешна процедура за осъществяване на деловодната дейност на дружеството – ПК 05.01 „Деловодна дейност“ в която сочат, че се съдържат правила за вътрешно-банкова поща, която включва всички документи и пратки, при които получателят и подателят са служители или структурни звена в Банката. Твърдят, че „неспазването на Процедурата от служител на Банката е единичен случай, а не практика в Банката“ и допълват, че на отговорния служител, както и на останалите служители на банката е обърнато специално внимание за спазване на установените от дружеството вътрешни правила и процедури, а на жалбоподателя са поднесени извинения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-729/18.11.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в подадени от него документи във връзка с издадена от „Р.Б.Б.“ ЕАД дебитна карта. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Р.Б.Б.“ ЕАД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателя.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 49386 и заявени девет регистъра.

На проведено на 08.02.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподателя – Г.Д.Ш. и ответна страна – „Р.Б.Б.“ ЕАД.

На проведено на 22.02.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт Х., която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-729/18.11.2016 г. е основателна.

Страните не спорят, че жалбоподателят е клиент на банката и на 12.10.2016 г. в офис на банката с адрес гр. Хасково, ул. „Пирин“ № 1-3 е разкрита на негово име разплащателна сметка с дебитна карта, която е получена лично от него в офис на банката находящ се в гр. София, ж.к. „Младост 3“. Не е спорно, че във връзка с услугата са изготвени Искане-договор за откриване и обслужване на разплащателна сметка с дебитна карта и Приемо-предавателен протокол за получена дебитна карта, същите съдържащи лични данни на г-н Г.Д.Ш. Твърденията на жалбоподателя, че документите съдържащи личните му данни са изгубени не са оспорени от дружеството. Дори напротив същото признава, че в процеса на доставка на документите от един в друг офис на дружеството и поради „натовареност“ на отговорния служител не са спазени вътрешните правила на банката относно вътрешно-банковата поща и проследяване на движението на пощата посредством ползвана от дружеството деловодна система, поради което пратката не можа да бъде проследена. Признават, че документите съдържащи лични данни на жалбоподателя „не са достигнали местоназначението си“ и „не са намерени“.

Предвид събраните по преписката доказателства и твърденията на страните, че документи - Искане-договор за откриване и обслужване на разплащателна сметка с дебитна карта и Приемо-предавателен протокол за получена дебитна карта, същите съдържащи лични данни на жалбоподателя, са изгубени в процеса на доставка от един офис на дружеството до друг офис на дружеството, се налага извода, че в конкретния случай не са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя и документите, в които те се съдържат, от случайна загуба, или предприетите такива са явно недостатъчни. Следователно дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД и са нарушени правата на физическото лице сезирало КЗЛД. В тази връзка следва да се отбележи, че макар към настоящия момент и за конкретния случай да няма данни за неправомерно използване от трето лице на изгубените документи и съдържащите се в тях лични данни, каквито опасения излага жалбоподателя, допускането на подобни ситуации създава предпоставки за злоупотреба с лични данни.

Предвид характера на констатираното нарушение и големия обем от лични данни съдържащ се в документите, които съгласно утвърдените от банката образци са – имена, единен граждански номер, адрес на лицето, номер на документ за самоличност и дата на издаване, телефонен номер, IBAN на разплащателната сметка и номер на получената дебитна карта, Комисията счита че налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая. В тази връзка налага на „Р.Б.Б.“ ЕАД административно наказание за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази като отегчаващо обстоятелство големия обем от лични данни за жалбоподателя, в това число данни свързани с икономическата му идентичност и в тази връзка налага на дружеството санкция над минимума, но под средния размер, предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № Ж-729/18.11.2016 г., подадена от Г.Д.Ш. срещу „Р.Б.Б.“ ЕАД, за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на „Р.Б.Б.“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление ****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (хиляда лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-744/2016 г.

София, 27.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 15.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-744/24.11.2016 г., подадена от Г.П.Б.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Г.П.Б. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни за целите на директния маркетинг и нарушения на правата му по ЗЗЛД от страна на „24 Т.“ ЕООД.

Жалбоподателят информира, че без негово знание и съгласие и по „непонятни“ за него причини имената и информация за мобилния му номер са „попаднали в базата данни на сайта за финансови услуги 24trade (*/*/*/*/*/*)“, в следствие на което периодично получава непокисани търговски съобщения - обаждания на телефонния си номер */*/*/*/*/*, целящи да бъде привлечен като техен клиент.

Жалбоподателят твърди, че след проведен на 29.08.2016 г. телефонен разговор по инициатива на служители на дружеството, чиято собственост е сайта, узнал, че същото обработва личните му

данни и в тази връзка още същия ден отправил до дружеството, на посочения на сайта му електронен адрес за кореспонденция, писмо с искане да му предоставят информация за обема от лични данни, с които дружеството разполага и обработва, информация за техния източник, както и искане личните му данни „да бъдат премахнати от съответната база данни“ и да преустановят контактите си с него. Г-н Г.П.Б. твърди, че не е получил отговор на исканията си и въпреки изричното си волеизявление на 23.11.2016 г. отново е потърсен по телефона от служител на дружеството, с цел привличането му като клиент на сайта *****.

Жалбоподателят моли Комисията за съдействие и проверка по случая.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „24 Т.“ ЕООД, в качеството му на собственик на сайта ***** , е изискано становище и прилагане на относими доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което са изложени твърдения, че при направена вътрешна проверка „в наличната база данни“ на дружеството не е открита никаква информация за лицето Г.П.Б. Управителят на дружеството допълва, че „24 Т.“ ЕООД „като телемаркетинг компания“ разполага с маркетингови адресни списъци, които закупува от фирми доставчици на такъв вид списъци или получава информацията от интернет пространството или Търговския регистър и допуска, че посредством получена по този начин информация е проведен телефонен разговор с жалбоподателя „с цел реклама и след отказа е била преустановена всякаква комуникация с него“.

Към становището не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-744/24.11.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Жалбата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, в обем от имена и мобилен телефонен номер, за целите на директния маркетинг, а също и подадени от жалбоподателя заявление за достъп до личните му данни и заявление за заличаването им от базата данни на дружеството. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу сайта ***** , който видно от направена на сайта служебна справка е собственост на „24 Т.“ ЕООД, факт който не се оспорва от дружеството.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е регистрирано като администратор на лични данни с идент № 338393 със заявени два регистъра.

На проведено на 18.01.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател –

Г.П.Б. и ответна страна – „24 Т.“ ЕООД и на същите е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

Предвид застъпеното в административния процес служебна начало и с оглед изясняване на случая от фактическа страна е извършена проверка на администратора на лични данни отразена в Констативен акт № КА-63/10.02.2017 г. на КЗЛД.

На проведено на 15.02.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„24 Т.“ ЕООД – редовно уведомено, представлява се от управителя на дружеството К.Н., който оспорва жалба и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-744/24.11.2016 г. е частично основателна.

От извършена по случая служебна проверка на 31.01.2017 г., отразена в КА-63/10.02.2017 г., по описа на Комисията, се установи, че при осъществяване предмета си на дейност като телемаркетинг компания, „24 Т.“ ЕООД е закупило от „ДАКСИ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД база с лични данни на физически лица съдържаща три имена телефон и град за лицата, която е на електронен носител и съдържа около 30 000 (тридесет хиляди) записа, видно от предоставена фактура № *** от 20.05.2014 г. Електронната база данни се съхранява в компютър в офиса на дружеството, достъп до който има К.Н., в качеството си на управител и Н.И. - IT специалист на длъжност „оператор контактен център” в дружеството.

По данни на управителя, дружеството разполага с маркетингови адресни списъци, които закупува от фирми доставчици на такъв вид списъци или получава информацията от интернет пространството или от Търговския регистър и използва същите за осъществяване на изходящи телефонни обаждания насочени към потенциални клиенти с цел реклама на онлайн брокер (платформа) ****. По твърдение на представителя на „24 Т.” ЕООД числеността на обработваните данни се мени и ежедневно намалява, което се дължи на изразено несъгласие или отказ на физическите лица от обработване на личните им данни, в следствие на което са заличени.

Установено е, че общият брой на записите към момента на проверката е 44 281 (четиридесет и четири хиляди двеста осемдесет и един), но не са установени данните на жалбоподателя Г.П.Б.

От събраните по преписката доказателства, в частност резултатите от извършената проверка, не се установи по безспорен начин обработване на лични данни на жалбоподателя от „24 Т.“ ЕООД за целите на директния маркетинг.

Макар твърденията на жалбоподателя за осъществени с него телефонни разговори от служители на „24 Т.“ ЕООД, с цел предлагане на услуги на дружеството, да не са категорично оспорени от страна на дружеството, жалбоподателят, въпреки указаното му разпределяне на доказателствената тежест в процеса не е представил доказателства в подкрепа на твърденията си. В тази връзка и съгласно разпределянето на доказателствената тежест в процеса се налага извода, че твърдения на жалбоподателя за обработване на личните му данни – имена и телефонен номер от „24 Т.“ ЕООД за целите на директния маркетинг, чрез проведени на 29.08.2016 г. и 23.11.2016 г. телефонни разговори, са неоснователни и недоказани.

От събраните по преписката доказателства се установи обаче нарушение на правата на жалбоподателя, касаещи правото му на достъп до лични данни и правото му по чл. 28 а от ЗЗЛД – за заличаване на личните му данни и неизпълнение на кореспондиращите на това задължения на администратора на лични данни да отговори на заявленията в посочените в закона срокове, а в хипотезата на чл. 28 а от ЗЗЛД и да предоставя исканата информация безплатно.

Страните не спорят, че жалбоподателят е подал по електронен път писмо, видно от съдържанието на което инкорпорира в себе си заявлението по чл. 28 и чл. 28 а от ЗЗЛД, а именно за достъп до личните му данни и за заличаването им от базата данни на дружеството.

Писмото съдържа посочените в чл. 30 от ЗЗЛД задължителни реквизити, същото на 29.08.2016 г. е изпратено по електронен път на посочен на сайта на ответната страна електронен адрес за кореспонденция – ***** и съобразно с разпоредбите на Гражданско процесуалния кодекс и Закона за електронния документ и електронния подпис се счита за получено на 29.08.2016 г., с постъпването му в съответната електронна система. Обстоятелството, че дружеството е уведомено за желанието на жалбоподателя за достъп до личните му данни и тяхното заличаване, т.е. че е получило писмото подадено на 29.08.2016 г., както и последващото подадено от жалбоподателя писмо на 23.11.2016 г., не се оспорва от ответна страна, същото се потвърждава и от събраните по преписката доказателства, в частност от направената по случая служебна проверка и приложените към Констативния акт доказателства.

От събраните по административна преписка доказателства се налага извода, че г-н Г.П.Б. по надлежния ред и при спазване на цитираните разпоредби на ЗЗЛД е упражнил правото си на достъп до личните си данни, на което кореспондира задължението на администратора на лични данни да отговори в 14-дневен, респективно 30-дневен, срок от получаването му. В тази връзка и с оглед обстоятелството, че дружеството не е ангажирало доказателства за необходимостта от удължаването му, се налага извода, че 14-дневения срок за произнасяне по заявление е изтекъл на 12.09.2016 г. Дори да се приеме, че срокът е удължен на 30-дневен то същият е изтекъл на 29.09.2016 г. Дружеството не ангажира доказателства за изпълнение на задължението си по чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД, следователно и с оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса се налага извода, че не е отговорило в законоустановения срок по чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД на подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до лични данни.

Дружеството не е ангажирало доказателства и за изпълнение на задължението си по чл. 32, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно да се произнесе по подаденото от жалбоподателя заявление за заличаване на личните му данни, като вземем решение и извърши съответното действие в 14-дневен срок от подаване на заявлението или мотивирано да откаже извършването му. Въпреки, че хода на проверката не се установи обработване, в хипотезата на съхранение, на лични данни на жалбоподателя от страна на „24 Т.“ ЕООД, предвид наличието на заявление за заличаване на личните данни за дружеството е налице задължение да отговори на същото в сроковете посочени в закона и да уведоми заявителя за решението си, задължение което видно от събраните доказателства дружеството не е изпълнило.

Във връзка с горното, предвид характера на констатираното нарушение и с оглед обстоятелството, че нарушението е първо за администратора на лични данни, Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на „24 Т.“ ЕООД, като счита, че същото ще има предупредително и превантивно действие и ще допринесе за спазване от администратора на лични данни на установения правов ред.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба Ж-744/24.11.2016 г., подадена от Г.П.Б. срещу „24 Т.“ ЕООД, за основателна по отношение на подадени от жалбоподателя заявления за достъп до лични данни и заявление за заличаването им от базата данни на дружеството.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и за нарушение на чл. 32, ал. 1 и 4 от ЗЗЛД, издава на „24 Т.“ ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***** задължително предписание при подадени до дружеството заявления за достъп до лични данни и/или за заличаване на лични данни, да спазва сроковете, които Закона за защита на личните данни предписва, като**

има предвид, че в качеството си администратор на лични данни дължи отговор в посочените от закона срокове, независимо дали обработва или не лични данни на лицето.

3. Остава без уважение, като неоснователна и недоказана, жалбата в останалата ѝ част по отношение на твърденията за обработване на личните данни на жалбоподателя от „24 Т.“ ЕООД за целите на директния маркетинг.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-49/2016 г.

гр. София, 28.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 01.02.2017 г., обективизирано в протокол № 5, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-49/04.02.2016 г. подадена от Е.Г.С.

В КЗЛД е постъпила жалба от Е.Г.С., който сочи, че администраторът „Т.С.“ ЕАД разполага с копие от нотариалния акт на апартамента му и го разнася на територията на гр. София. Тъй като документът съдържа личните му данни, смята че така дружеството е нарушило ЗЗЛД. Моли за отговор и съдействие.

С писмо изх. № П-1284/23.02.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Е.Г.С. е информиран за същността и дейността на Комисията за защита на личните данни. Получил е указания, че следва да уточни твърденията и да посочи дата на твърдяното нарушение.

В КЗЛД е постъпило писмо с рег. № П-1630/08.03.2016 г. от жалбоподателя Е.Г.С. Информира, че нотариалният акт, съдържащ негови лични данни е предоставен в СРС, по повод на образувано дело. Това е второто дело, по което администраторът предоставя нотариален акт. Номерът на първото дело е *****/2013 г., а на второто *****/2015 г. Не сочи друга информация. Не конкретизира дата на твърдяното нарушение.

С писмо изх. № П-4414/10.06.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Г.Б., представител на „Т.С.“ ЕАД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК е предоставена възможност да изрази становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-8130/03.11.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Г.Б., представител на „Т.С.“ ЕАД е повторно е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното производство. Информирани е, че като администратор на лични данни следва да оказва съдействие на Комисията. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК е предоставена възможност да изрази становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „Т.С.” ЕАД. Сочат, че съгласно чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) всички собственици и титуляри на вещно право на ползване на сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение са клиенти на топлинна енергия. Жалбоподателят е клиент на дружеството. Администраторът разполага с въпросния нотариален акт от 23.10.2014 г. Имотният регистър е публичен и всеки може да се снабди с незаверено копие от документ за собственост на трето лице.

На заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 18.01.2017 г. жалбата е обявена за допустима. Подадена е от физическо лице срещу администратор на лични данни, в сроковете предвидени в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на административния орган на 01.02.2017 г. Страните са редовно уведомени за заседанието.

На проведеното заседание на КЗЛД на 01.02.2017 г., жалбата е разгледана по същество. Страните не се явяват и не се представляват.

Жалбата съдържа твърдения за неправомерно получаване на нотариални актове съдържащи лични данни на жалбоподателя и разпространение на личните му данни.

Установено е, че в случая „Т.С.” ЕАД се е снабдила с нотариалния акт от имотния регистър. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) имотният регистър е публичен. На основание чл. 4, ал. 1 от Правилник за вписванията всички актове, с които се прехвърля право на собственост се вписват. Основната цел на вписването е да се даде гласност на подлежащите за вписване актове. Всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията, заличаванията от съдържанието на всички книги. Администраторът на лични данни „Т.С.” ЕАД не е извършил нарушение на ЗЗЛД. Нотариалните актове са представени по дела образувани от „Т.С.” ЕАД срещу жалбоподателя пред Софийски районен съд (СРС).

На основание чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри е установено, че „Т.С.” ЕАД е подала регистър „Контрагенти”. Сред целите изброени в регистъра е посочена и управление на собственост.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-49/04.02.2016 г. подадена от Е.Г.С. като неоснователна по отношение на администратора „Т.С.” ЕАД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-142/2016 г.
гр. София, 28.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 25.01.2017 г., обективизирано в протокол № 4, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-142/07.04.2016 г. подадена от С.К.И.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от С.К.И., която сочи, че на 30.09.2015 г. сключила договор за предоставяне на мобилни услуги с БТК ЕАД. Подписала договор за срок от две години, закупила и допълнителна СИМ карта и мобилен телефон. Допълнителната карта предоставила на приятеля си К.Ц. Във времето отношенията с партньора ѝ се влошили и жалбоподателката подала жалба до 09 РУП-СДВР за осъществяване на тормоз от негова страна. При сключването на договора г-жа С.К.И. посочила таен въпрос и таен отговор, с цел улеснен дистанционен контакт с оператора. Твърди, че К.Ц. променил зададената информация. След като узнала това жалбоподателката отишла в офис на БТК ЕАД на 20.10.2015 г. и отново повторно заменила тайния въпрос, паролата и поискала блокиране на другата карта. Служителите на БТК ЕАД предоставили нова карта, а старата била блокирана. Дубликатът бил все още неразпечатан в джоба ѝ, когато разбрала, че старата карта отново е активирана, посредством обаждане от лице, което се представило за нея, но също така знаело и новата ѝ парола, която тя сменила едва преди броени минути. Съмнява се, че служител на БТК ЕАД е осъществил неправомерен достъп до личните ѝ данни. Настоява да бъде извършена проверка по случая. Представя и относими приложения.

С писмо изх. № П-9789/18.05.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н А.Д., представител на БТК ЕАД е уведомен за образуваното административно производство. Информирани са, на основание чл. 36, ал. 2 от АПК, че следва в срок да изрази становище и да представи доказателства.

С писмо изх. № П-9788/18.05.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.К.И. е уведомена за образуваното административно производство, а също е информирана за възможността да депозира в деловодството на КЗЛД и други доказателства, ако разполага с такива.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от БТК ЕАД, заведено с рег. № С-504/02.06.2016 г. Сочат, че правомерно обработват личните данни на жалбоподателката, а също са разполагали с нейното съгласие. Не са извършили нарушение на ЗЗЛД. Като приложение изпращат записи на проведените разговори.

В КЗЛД е получено писмо с рег. № П-4592/20.06.2016 г. от жалбоподателката С.К.И. Представя допълнителни доказателства: копие на разпечатката от изходящи номера, както и снимка на неразпечатаната СИМ карта.

С писмо изх. № П-6315/05.08.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-н А.Д., представител на БТК ЕАД е уведомен, че на основание чл. 36 от АПК следва в срок да представи лог файловете от информационно-комуникационната им система за осъществяване на достъп до профила на жалбоподателката С.К.И. за периода 10.10.2015 г. - 03.11.2015 г., а също и информация кои други служители освен посочените в представените записи са имали достъп до профила на жалбоподателката.

От БТК ЕАД са депозирали допълнително становище, заведено с рег. № С-794/03.10.2016 г. Представят и записи на разговори, осъществени с техни служители.

На заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 21.12.2016 г. жалбата е обявена за допустима. Подадена е от физическо лице срещу администратор на лични данни, в сроковете предвидени в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на административния орган на 25.01.2017 г. Страните са редовно уведомени.

На проведеното открито заседание на Комисията за защита на личните данни, жалбоподателката С.К.И. не се явява и не се представлява. БТК ЕАД се представлява от юрисконсулт Б.П. Поддържа изразените становища. Моли Комисията да остави жалбата на С.К.И. без уважение, като неоснователна и недоказана.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба съдържаща твърдения за осъществен неправилен достъп до личните данни на С.К.И. Сочи, че е нарушен чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

На 20.10.2015 г. в 17.43 часа жалбоподателката посетила магазин на БТК ЕАД и заявила, че желае издаването на карта дубликат и спиране на старата СИМ карта. Променила тайния си въпрос и отговор, които била посочила в договора. В 18.19 часа е регистрирано и друго обаждане до номер 123 от лице, представило се за жалбоподателката. Използвайки изменените таен въпрос и отговор, обаждателката се жена ги променя отново. Гласът, заявяващ промените, се отличава от този на жалбоподателката. Г-жа С.К.И. все още не успяла да активира новата СИМ карта, когато на телефонен номер 123 е заявена повторна промяна и старата карта е повторно активирана. Това се потвърждава и от предоставените записи от кол центъра на БТК ЕАД. Администраторът на лични данни БТК ЕАД е допуснал възможността трети лица да се представят за С.К.И. Така са успели да активират спряната СИМ карта на нейно име, при условие, че заявката за блокирането е направена лично от г-жа С.К.И., броени минути по-рано в офис на дружеството. Въпреки, че са изискани парола, код и последните цифри от ЕГН-то на жалбоподателката процедурата не се е оказала достатъчно сигурна. Предприетите организационни и технически мерки за опазване на личните данни не са достатъчни. Независимо от честата промяна в профила на жалбоподателката и неактивираната нова карта е последвала активация на старата СИМ карта. Това не е породило съмнение сред служителите на администратора. Макар и операторите в кол центъра да работят по определена процедура, явно организационните и технически мерки предвидени в нея не са достатъчни. В Комисията за защита на личните данни са постъпвали и други жалби със сходен предмет. Имайки предвид големия брой абонати и обема на лични данни, които администраторът обработва, Комисията изразява мнение, че на администратора следва да се издаде задължително предписание, за да предприеме допълнителни организационни и технически мерки.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-142/07.04.2016 г. подадена от С.К.И. срещу БТК ЕАД за основателна за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД издава задължително предписание на администратора БТК ЕАД:

В едномесечен срок от съобщаване на настоящото решение да предприеме необходимите организационни и технически мерки за идентификация на физическите лица и защита на личните им данни при приемане на обаждания на телефонен номер 123.

При използване на дистанционна връзка с клиентите, администраторът да предвиди мерки за временно ограничаване на възможността за активиране на СИМ карти и услуги, след като веднъж са извършени. Същите да бъдат възможни само в офис на БТК ЕАД, след идентификация с документ за самоличност.

За изпълнение на задължителното предписание администраторът да уведоми Комисията за защита на личните данни.

При неизпълнение на задължителното предписание следва предприемане на действия по реда на глава осма от ЗЗЛД.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-695/2016 г.****София, 28.03.2017 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 22.02.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-695/03.11.2016 г., подадена от подадена от М.Г.С. срещу „Б.Б.” ЕООД.

Госпожа М.Г.С., чрез пълномощника си адв. Х.Р., уведомява, че е дъщеря и единствен наследник на оперната певица Гена Димитрова. Жалбоподателката прилага удостоверение за наследници в този смисъл и информира, че на 21.10.2016 г., в Софийската опера и балет се е състояла премиера на книгата „Гена Димитрова. Бог говори чрез гласа ми”, с автор М.М., издател „Б.Б.” ЕООД и спонсор „БТК” ЕАД.

След издаване на книгата, госпожа М.Г.С. – с учудване и възмущение, установява, че в нея се съдържат редица документи и снимки от личния архив на Гена Димитрова, за които нито авторът, нито издателят на книгата са имали съгласие за публикуване. Нещо повече, книгата съдържа и факсимиле на саморъчното завещание на Гена Димитрова (приложено), в което фигурират ЕГН-то, номерът на личната карта, трите имена и подписът на завещателя, използван от него приживе, в това число и върху правно обвързващи документи.

В жалбата се подчертава, че авторът на книгата, издателят и спонсорът на изданието не са получили съгласие за обработване на описаните лични данни, още по-малко за публикуването им в книга, с което да станат обществено достояние.

Жалбоподателката счита, че с публикуване на завещанието, авторът на книгата, издателят и спонсорът не само са навлезли в личното пространство на Гена Димитрова и на наследницата ѝ М.Г.С., но и са поставили в опасност имуществото им чрез създаване на предпоставки за измамни действия.

С писмо рег. № П-9403/20.12.2016 г. от „Б.Б.” ЕООД е изискано предоставяне на становище по случая, но писмото се връща в цялост в КЗЛД, с отбелязване „непотърсено” в известието за доставянето му.

При анализ на приложеното факсимиле на завещание, публикувано в книгата „Гена Димитрова. Бог говори чрез гласа ми”, се установява, че видими в него са единствено личните данни на починалата оперна певица, в обем три имена, ЕГН, номер на лична карта, саморъчен подпис и почерк. Факсимилето не съдържа лични данни на жалбоподателката М.Г.С., а в поместеното в книгата завещание е заличена информацията, идентифицираща я като единствен наследник на Гена Димитрова.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от М.Г.С. срещу „Б.Б.” ЕООД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Въпреки че е подадена от физическо лице, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е насочена срещу „Б.Б.” ЕООД – администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, жалба рег. № Ж-695/03.11.2016 г. не следва да се приеме за допустима, тъй като е подадена без наличието на правен интерес.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Жалбата, с която госпожа М.Г.С. сезира КЗЛД не е насочена срещу неправомерното обработване на нейните лични данни, а представлява възражение срещу публикуване на данните на починалата ѝ майка – оперната певица Гена Димитрова в книга, издадена в нейна памет, илюстрираща живота и творчеството ѝ.

Служебна проверка, при постъпване на искането относно наличие на предпоставки за допустимостта му в рамките на производството по издаване на индивидуалния административен акт, установява липса на правен интерес у заявителя от подаване на жалбата.

С оглед горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК, жалба с рег. № Ж-695/03.11.2016 г., подадена от М.Г.С. срещу „Б.Б.” ЕООД се явява недопустима.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-695/03.11.2016 г., подадена от М.Г.С. срещу „Б.Б.” ЕООД, като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-284/2016 г.
гр. София, 31.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав – членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Веселин Целков на редовно заседание проведено на 08.03.2017 г., обективирано в протокол № 21, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-284/07.07.2016 г. подадена от Е.Л., С.Д., А.Л., Н.Л. срещу И.Л. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателите информират, че „първата и втората са собственици на първия етаж от триетажна жилищна сграда, третата е ползвателка на втория етаж, а четвъртият е собственик на третия етаж на същата сграда, находяща се в *****. Ответникът по настоящата жалба е брат на първата и третия, вуйчо на втората и син на четвъртата. Същият е собственик на втория етаж от същата сграда“.

Цитираната връзка между лицата е последвана от информацията, че на 02 юли 2016 г. без разрешение на жалбоподателите собственикът на втория етаж И.А.Л. е монтирал два броя камери за дневно виждане и една с нощен режим на видеонаблюдение. Твърди се, че камерите са монтирани на входната метална врата един брой и две на двора и сградата.

Жалбоподателите посочват, че не е искано съгласието им за монтираното от г-н Л. видеонаблюдение и по този начин лицата считат, че са нарушени правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и Конституцията на Република България.

В този смисъл е заявена молбата до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) за съдействие и намеса за премахване на камерите за видеонаблюдение.

С писмо изх. № П-5933/05.08.2016 г. на КЗЛД, адресирано до И.Л. е изпратено заверено копие на жалба № Ж-284/07.07.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета ѝ.

Видно от постъпило писмо № П-6115/15.08.2016 г. г-н Л. е изразил становище по предмета на жалбата.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-284/07.07.2016 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Във връзка с посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподатели – Е.Л., С.Д., А.Л., Н.Л.; ответна страна – И.Л. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 2/11.01.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-06/17.01.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка по повод изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективирана в констативен акт № КА-86/24.02.2017 г.

В резултат от проверката се приема за установено, че на адрес: ***** „се намира 3-етажна жилищна сграда (къща) с прилежащо дворно място. На проверяващия екип се разясниха факти и обстоятелства във връзка с подадената в КЗЛД жалба. След извършен оглед на място в процесния обект на посочения в жалбата адрес, както и прилежащите към имота площи, се констатира, че за целите на превантивна охранителна дейност, Л. е изградил система за видеонаблюдение, състояща се от 4 (четири) броя видеокамери, разположени в имота както следва: едната е инсталирана над входната врата на имота и е насочена към вътрешността на прилежащия към къщата двор; втората и третата са инсталирани на покрива на сглобяем навес, намиращ се в прилежащия двор и са насочени към същия; четвъртата е инсталирана на стената на вътрешното стълбище между първия и втория етаж и е насочена към стълбищното пространство.

Проверяващият екип констатира, че към момента на проверката, видеокамерите не са свързани към записващо устройство (DVR, NVR, HVR или друг вид видеорекодер), което да осигурява технологична форма на записване на видеокадри и/или тяхното възпроизвеждане. Не се установи и наличие на свързан към видеокамерите видеодисплей (монитор, TV, преносимо устройство или друго), който да позволява възпроизвеждане на изходящия образ от тях в реално време.

По данни на ответника, така изградената система от 4 (четири) броя видеокамери, до момента на проверката, никога не е функционирала, същата е инсталирана с цел да бъде приведена в експлоатация в неопределен бъдещ момент, като до настъпването на този момент системата само имитира извършване на видеонаблюдение в обекта.

За документиране на резултатите от проверката се направиха 8 (осем) броя графични изображения (снимки), приложени към настоящия констативен акт.

Проверяващият екип не констатира наличието на функционираща система за видеонаблюдение към момента на проверката на посочения от жалбоподателя адрес“.

Видно от съдържанието на изразено от ответната страна становище № П-115/15.08.2016 г. са споделени причините за решението на И.Л. за монтиране на камери за видеонаблюдение, а именно: проблемни взаимоотношения с жалбоподателите конкретизирани в набеждаване, клевети, заплахи за убийство по повод което е образувана преписка № 536/16.02.2016 г. по описа на РУП, гр. Пазарджик. В допълнение се сочи, че жалбоподателите са подали жалби до „различни институции с цел оклеветяване и дискредитиране“ на г-н Л. поради което ответната страна споделя, че е положил и финансови усилия, за да монтира камери за видеонаблюдение за установяване на обстоятелства свързани с взаимоотношенията между страните.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби Комисията се произнесе с решение по същество на жалбата предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В този смисъл е разглеждането на регламентирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателите от страна на И.Л., извършващ видеонаблюдение като физическо лице.

Въпреки установената към момента на проверката липса на функционираща система за видеонаблюдение, предвид възможността за извършване на видеонаблюдение, се приема наличието на предмет на жалбата, а именно: извършване на видеонаблюдение и последващата в тази връзка необходимост от установяване на предпоставките за допустимост от същото.

Предвид конкретната фактическа обстановка, касаеща съсобствеността на имота, а именно: съсобственост на сградата между жалбоподателите и г-н Л. се приема относимостта на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателите.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност е все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: сериозни проблеми в отношенията между страните, водещи до притесненията на г-н Л. от извършване на действия от страна на жалбоподателите нарушаващи неговото лично и това на семейството му спокойствие мотивират приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Вследствие направения анализ се отбелязва, че твърдението на жалбоподателите за липса на изразено от тяхна страна съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В административното производство безспорно се установи, че сградата, в която са монтирани камерите за видеонаблюдение е в режим на съсобственост между страните в производството. Извършваното видеонаблюдение не обхваща територия извън съсобствената сграда – като тревни площи, улици и други обществени пространства, а видеонаблюдението е във вътрешната част на сградата и общото дворно място.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-284/07.07.2016 г. подадена от Е.Л., С.Д., А.Л., Н.Л. срещу И.Л. с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателите посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение в съсобствения им имот по начин, по който не се установява преимущество на интересите на жалбоподателите пред тези на г-н И.Л. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателя съобразно разпоредбите на ЗЗЛД.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-772/2016 г.
гр. София, 31.03.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 01.03.2017 г., обективизирано в протокол № 20, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-772/13.12.2016 г. подадена от Г.Н.Г. срещу „Р.Б.Б.“ ЕАД за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят информира, че „с решение по гр. дело № ****/2015 г. на Пернишкия окръжен съд е осъден от бившата съпруга Р.Л.П. да заплати сумата от 6957 лева представляваща ½ от погасителните вноски по договор за банков кредит сключен на 04.04.2007 г. между „Р.Б.Б.“ ЕАД – клон Силистра и Р.Л.П. като кредитополучател и Г.Н.Г. като съдлъжник“.

В жалбата се посочва, че след приключване на делото през месец май 2016 г. г-н Г.Н.Г. е узнал, че на 24.07.2009 г. Р.Л.П. без негово знание и съгласие е сключила анекс № 1 към договор от 04.04.2007 г.

Предвид твърдението в жалбата, че г-н Г.Н.Г. не е уведомяван за изготвянето на анекса, както и, че не е полагал подпис под същия документ, се съдържа виждането за нарушаване на правата на жалбоподателя и искане за упражняване правомощията на административния орган.

С писмо № П-432/20.01.2017 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) е изпратено до представител на „Р.Б.Б.“ ЕАД заверено копие на жалба № Ж-772/13.12.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета ѝ.

Видно от съдържанието на административната преписка с писмо № П-663/31.01.2017 г. дружеството е депозирало становище.

С молба № М-24/23.02.2017 г. Г.Н.Г. е изразил желание за предоставяне на сравнителен материал по повод изготвяне на експертиза на почерка и подписа му с цел изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, а именно: че положеният подпис под анекс № 1 към договор от 04.04.2007 г. не е негов.

В тази връзка, както и от протокол № ПР-31/23.02.2017 г., се установява попълването на протокол за вземане на образци за сравнително изследване от Г.Н.Г. по повод жалба № Ж-772/13.12.2016 г.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията приема, че в настоящото административно производство същите не са налице, поради което обявява недопустимостта на жалба № Ж-772/13.12.2016 г. и прекратява административното производство като жалбата остава без разглеждане.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Видно от съдържанието на жалбата е изложено твърдение за съставяне на документ с невярно съдържание предвид неполагането на подпис от страна на г-н Г.Н.Г. под анекс № 1 към договор от 04.04.2007 г.

С оглед специалната компетентност на КЗЛД в областта на защитата на личните данни на физическите лица фактическата обстановка се явява извън правомощията на Комисията, която не е

разследващ орган и не е ангажирана с разкриване на деяния, осъществяващи състав от Наказателния кодекс.

В този смисъл не се установява наличието на ответна страна в качеството ѝ на администратор на лични данни, което е пречка за упражняване на правомощията на административния орган.

Предвид изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ:

1. На основание чл. 56, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация поради липса на ответна страна в качеството ѝ на администратор на лични данни оставя без разглеждане, като недопустима, и прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж-772/13.12.2016 г. подадена от Г.Н.Г. срещу „Р.Б.Б.“ ЕАД;

2. На основание чл. 31, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс изпраща по компетентност жалба № Ж-772/13.12.2016 г. на Районна прокуратура, гр. Силистра.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-731/2016 г.

София, 04.04.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.03.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-731/18.11.2016 г., подадена от Н.К.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Н.К.Н. с твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „К.К.“ ЕАД, с приложения към нея относими доказателства.

Жалбоподателят информира, че има договорни отношения с „К.К.“ във връзка със сключен на 23.12.2015 г. договор за кредит № ****, същия със срок от 15 месеца, за целите на който е предоставил личните си данни на дружеството. Г-н Н.К.Н. твърди, че изрично е предупредил фирмата-кредитор да не изпраща писма на домашния му адрес и да не го търсят там, по причини, че живее с възрастните си и болни родители и не иска да ги безпокои за финансовите си затруднения. Твърди, че в тази връзка през

месец юли 2016 г. заедно с адвоката си посетил офис на дружеството и уведомил служителката Д. за искането кореспонденцията с него да се осъществява чрез адвоката му, на посочения в представеното пълномощно съдебен адрес.

Жалбоподателят твърди, че въпреки изричното му волеизявление на 08.08.2016 г. дружеството е изпратило на домашния му адрес покана за доброволно уреждане на просрочените му задължения по договора, а на 17.10.2016 г. и на 31.10.2016 г. служители на дружеството са посетили адреса в негово отсъствие, съставили са и са предали на родителите му два протокола за посещенията, в които са отразени личните му данни – имена, адрес и информация за икономическата му идентичност – номер на договора за кредит и задължението му по него.

Жалбоподателят счита, че е налице нарушение на правата му по ЗЗЛД и моли Комисията за съдействие и ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството.

По случая е направена служебна справка в Търговския регистър от която е установено, че на 23.11.2016 г., няколко дни след дата на подаване на жалбата в КЗЛД, в Търговския регистър е отразена промяна в наименованието на дружеството и същото е преименувано от „К.К.“ ЕАД на „Ф.С.“ ЕАД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Ф.С.“ ЕАД е изискано писмено становище.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и оспорват изложените от г-н Н.К.Н. твърдения. Информират, че жалбоподателят е клиент на дружеството от 06.08.2013 г. и от тогава има усвоени 14 кредита. Допълват, че във връзка със сключен между страните договор за кредит № ***/23.12.2015 г. г-н Н.К.Н. има забавени плащания, но „дружеството не е било известно“ за изложените в жалбата искания на г-н Н.К.Н., както и че не е получавало възражения по смисъла на чл. 34 а, ал. 1 от ЗЗЛД относно обработването на личните му данни.

Към становището са приложени относими доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-731/18.11.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателя – имена, адрес и информация свързана с икономическата му идентичност касаеща сключен договор за кредит и задълженията му по него, чрез действия по предоставянето им на трети лица – негови родители, и обработването им в противоречие с искането на жалбоподателя по отношение на осъществяваната с него кореспонденция. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че администратор на лични данни е „Ф.С.“ ЕАД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17,

ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 54140 със заявени три регистъра.

На проведено на 18.01.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страна в производството са конституирани: жалбоподател – Н.К.Н. и ответна страна – „Ф.С.“ ЕАД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 15.02.2017 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество.

На жалбоподателят е предоставено заверено копие на изразено от ответната страна писмено становище и му е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса, в отговор на което жалбоподателят оспорва твърденията на ответната страна. Представя доказателства в подкрепа на изложените в жалбата си твърдения, а именно разпечатка на електронно писмо изпратено на 30.06.2016 г. от имейл адрес **** до *****, както и известия за доставка на писма адресирани до „К.К.М.“ ЕАД. Прави доказателствено искане Комисията „да изиска от „Т.Б.“ ЕАД и „М.“ ЕАД справка за изходящи телефонни разговори от телефонни номера: ***, *****, за периода 01.06.2016 г. до 31.08.2016 г. за доказване на водени разговори с адв. М.Д. (телефонен номер *****.“

Във връзка с горното е направена служебна справка на сайта на дружеството ****, видно от която е, че като адрес за кореспонденция с дружеството е посочен и имейл адрес *****, същия на който е и изпратено на 30.06.2016 г. писмо.

В хода на производството жалбоподателят депозира молба за отлагане на насроченото за 15.02.2017 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество за друга дата, предвид служебната ангажираност на процесуалния му представител адвокат М.Д. по НЧХД № 1310/2016 г. по описа на Районен съд – Плевен, с насрочено за същата дата съдебно заседание.

Предвид подадена от жалбоподателя молба и служебна ангажираност на процесуалния му представител, Комисията отлага разглеждането на жалбата по същество за 08.03.2017 г.

На проведено на 08.03.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, представлява се от адвокат М.Д., която поддържа жалбата.

„Ф.С.“ ЕАД – редовно уведомено, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-731/18.11.2016 г. е основателна.

На първо място и по отношение на направеното от жалбоподателя доказателствено искане Комисията служебно „да изиска от „Т.Б.“ ЕАД и „М.“ ЕАД справка за изходящи телефонни разговори от телефонни номера: ****, *****, за периода 01.06.2016 г. до 31.08.2016 г. за доказване на водени разговори с адв. М.Д. (телефонен номер *****.“, Комисията оставя същото без уважение предвид обстоятелството, че се касае за трафични данни по смисъла на Закона за електронните съобщения и не са налице предвидените в закона предпоставки, а именно информацията да е необходима за нуждите на разкриването и разследването на тежки престъпления, престъпления по чл. 319а-319е от НК, както и за издирване на лица.

От събраните по преписката доказателства се установи, че между страните са налице договорни отношения по повод сключен на 23.12.2015 г. договор за кредит № ****, по описа на дружеството, същия със срок от 15 месеца, във връзка с който жалбоподателят е предоставил личните си данни на дружеството доброволно и за целите на сключения договор. Предоставените данни са в обем от три имена, адрес – *****, домашен и мобилен номер, единен граждански номер, номер на лична карта, данни за местоработата и доход. Видно от съдържанието на договора жалбоподателят е посочил като

лице за контакти Ж.В.В. – познат на жалбоподателя, с посочен мобилен телефонен номер за връзка.

Страните не спорят, че жалбоподателят е изпаднал в забава и до същия на посочения в договора за кредит адрес е изпратена покана за доброволно изпълнение, същата с дата 08.08.2016 г., която съдържа и информация свързана с финансовата и икономическата му идентичност, а именно за сключен с дружеството договор за кредит и задълженията му по него.

Не е спорно, че на 17.10.2016 г. и 31.10.2016 г. служители на дружеството са посетили адреса на жалбоподателя и са съставили протоколи за посещенията, в които са посочени освен имената и адреса на жалбоподателя и данни за номера на сключения между страните договор, размер на вноската, дължима от същия сума, както и периода на забавата.

Твърденията на жалбоподателят, че посещението е направено в негово отсъствие и протоколите съдържащи личните му данни са предоставени без негово знание и съгласие на трети лица - неговите родители, не са оспорени от ответната страна. В тази връзка Комисията счита, че предоставянето на данните на жалбоподателя на трети лица е в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и е извършено без да е налице нито една от предвидените в разпоредбата предпоставки, доколкото тези лица са различни от посоченото от жалбоподателя лице за контакт – Ж.В.В. И макар информацията касаеща имена и адрес на жалбоподателя да е известна на третите лица, предвид родството помежду им, не така стоят нещата с информацията касаеща финансовата и икономическата същност на лицето и качеството му на длъжник и страна по сключен с дружеството договор за кредит. Разкриването на тези специфични признаци по смисъла на §1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД на трети лица е в нарушение на правата на жалбоподателя по ЗЗЛД и неприкосновеността на личния му живот, което е в следствие на непредприети от страна на администратора на лични данни технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерен достъп и разпространение.

Комисията споделя твърденията на жалбоподателя за неправомерно обработване, в хипотезата на употреба, на адреса ***** посочен в договора за кредит, за целите на осъществявана с него кореспонденция във връзка с договора след юни 2016 г. Предвид събраните по преписката доказателства и в частност електронно писмо изпратено на 30.06.2016 г. на имейл адреса на дружеството - ***** и въпреки оспорването на ответната страна, счита че са налице безспорни доказателства за надлежно уведомяване на ответната страна за искането на жалбоподателя кореспонденцията с него да се осъществява на адрес различен от посочения в договора за кредит. Аргументите на лицето за промяна на адреса на който да се осъществява кореспонденцията с него Комисията намира за уважителни. Следва да се отбележи обаче, че и дори искането да не беше мотивирано, за администратора на лични данни е налице задължение да обработва личните данни на лицето в съответствие с принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и в частност принципа обработваните лични данни да са точни и при необходимост да се актуализират, като в изпълнение на задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД администратора на лични данни следва да предприема необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на лицата от неправомерно обработване, разпространение и употреба, както и да извършва периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните.

В тази връзка Комисията счита, че дружеството е следвало да актуализира данните на жалбоподателя свързани с предпочитания от него адрес за кореспонденция и да използва същия за контакт с г-н Н.К.Н. предвид изричната му воля. Непредприемането на технически и организационни мерки от страна на администратора в тази насока са предпоставка за осъществения в по-късен етап неправомерен достъп и разпространение на личните данни на жалбоподателя, касаещи икономическата и финансовата му идентичност, до трети лица – негови родители.

Предвид характера на нарушението и дейността на дружеството и с оглед обстоятелството, че нарушението е първо за администратора на лични данни Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на дружеството, като счита че същото ще има предупредително и превантивно действие и ще допринесе за спазване от страна на „Ф.С.“ ЕАД на установения правов ред.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-731/18.11.2016 г. за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД издава на „Ф.С.“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление *****, задължително предписание да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на обработваните от него лични данни на клиенти на дружеството от неправомерен достъп и разпространение, а също така да поддържа данните точни и при необходимост ги актуализира своевременно, в съответствие с изискванията на закона.**

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – един месец от влизане в сила на решението, като задължава администратора на лични данни да уведоми и да представи пред Комисията доказателства за изпълнението му.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-743/2016 г.

София, 07.04.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 15.03.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-743/23.11.2016 г., подадена от М.Н.М. срещу „К.К.Х.Б.К.Б.“ АД.

Госпожа М.Н.М. уведомява, че е на 31.10.2016 г., след извършен от нея преглед на списание „3.“, издавано от „К.К.Х.Б.К.Б.“ АД, е установила обработване на личните си данни, тъй като на страница 6-та, над средната линия е поместена нейна снимка в цял ръст.

Жалбоподателката декларира, че не е давала съгласието си снимката ѝ да бъде публикувана в списание „3.“ и счита, че с него са нарушени правата ѝ по Закона за защита на личните данни.

Междувременно, в деловодството на КЗЛД, по електронен път, без да е подписана с електронен подпис, постъпва втора, аналогична по съдържание, жалба от госпожа М.Н.М. срещу „К.К.Х.Б.К.Б.“ АД, заведена под рег. № Ж-770/13.12.2016 г.

Предвид горното, до жалбоподателката е отправено писмо рег. № П-1565/10.03.2017 г., указващо ѝ да отстрани недостатъците в искането си. Жалба рег. № Ж-770/13.12.2016 г. остава непотвърдена с подпис.

Допълнително, с имейл рег. № П-1/03.01.2017 г., госпожа М.Н.М. уточнява претенцията си към „К.К.Х.Б.К.Б.” АД, сочейки че възразява срещу безвъзмездното използване на нейна снимка от страна на дружеството. Жалбоподателката моли „К.К.Х.Б.К.Б.” да ѝ заплати за извършената от нея рекламна услуга и уведомява, че се чувства дискриминирана по признак лично положение, защото други лица, чийто имена са написани на страница 1- ва от списанието са получили награди, а тя самата не е получила нищо по банковата си сметка.

Госпожа М.Н.М. депозира пред комисията копие от личната си карта, за да удостовери, че от списание „З.” са поместили именно нейна снимка, като пояснява, че тя е момичето с бялата рокля и дългата черна коса, а до нея на снимката е непълнолетната ѝ сестра.

С писмо рег. № П-771/03.02.2017 г. от „К.К.Х.Б.К.Б.” АД е изискано писмено становище по случая, ведно с относимите доказателства, в това число и представяне на оригинален брой от издаваното от компанията списание „З.”, посочено в жалбата на госпожа М.Н.М.

Становището, предоставено в КЗЛД под рег. № С-104/16.02.2017 г. информира, че действително, цитираното от жалбоподателката списание „З.” се издава от „К.К.Х.Б.К.Б.” АД, но за вътрешна употреба, разпространява се безплатно между служителите на дружеството и е в ограничен тираж.

Сочи се, че цитираната снимка е направена с цел информиране на служителите за продуктите на дружеството и отразява организирано от „К.К.Х.Б.К.Б.” лятно събитие, а не е използвана за рекламни цели.

Прилагайки съответния брой от списание „З.”, от „К.К.Х.Б.К.Б.” АД обръщат внимание, че видно от надписа на корицата, то е издадено през 2001-ва година и от датата на издаването му до момента на подаване на жалбата от госпожа М.Н.М. са изминали 15 години.

Предвид горното, от „К.К.Х.Б.К.Б.” уведомяват, че не съхраняват копия от материалите и документите, свързани с издаването на списанието, тъй като по закон нямат подобно задължение.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалба рег. № Ж-743/23.11.2016 г., подадена от М.Н.М. срещу „К.К.Х.Б.К.Б.” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Предвид обстоятелството, че жалба рег. № Ж-743/23.11.2016 г., с която комисията е сезирана първоначално е подписана, а в производството както по тази жалба, така и по жалба рег. № Ж-770/13.12.2016 г. правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние, като редовна може да се приеме и жалба рег. № Ж-770/13.12.2016 г.

На свое заседание, проведено на 15.03.2017 г. КЗЛД взема решение, на основание чл. 32 АПК, с което обединява - за разглеждане в едно общо производство, жалби с рег. № Ж-743/23.11.2016 г. и рег. № Ж-770/13.12.2016 г, подадени от М.Н.М. срещу „К.К.Х.Б.К.Б.” АД.

Въпреки че е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и е насочена срещу „К.К.Х.Б.К.Б.” АД – администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, жалба рег. № Ж-743/23.11.2016 г. не следва да се приема за допустима, тъй като не е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Доказателствените материали, ангажирани по административната преписка свидетелстват, че броят на списание „З.”, в който жалбоподателката твърди неправомерно обработване от страна на „К.К.Х.Б.К.Б.” АД на личните ѝ данни, чрез публикуване на нейна снимка, е издаден през 2001-ва година.

Дори и да се приеме твърдението на жалбоподателката, че се е информирала за неправомерното обработване на личните ѝ данни към 31.10.2016 г., след извършен от нея преглед на списание „З.”,

предвид разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, жалба рег. № Ж-743/23.11.2016 г., се явява просрочена в този смисъл – недопустима, тъй като текстът на закона гласи, че при нарушаване на правата му по ЗЗЛД всяко физическо лице има право да сезира комисията в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.

С оглед горното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, жалба с рег. № Ж-743/23.11.2016 г., подадена от М.Н.М. срещу „К.К.Х.Б.К.Б.” АД се явява недопустима.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-743/23.11.2016 г., подадена от М.Н.М. срещу „К.К.Х.Б.К.Б.” АД, като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-35/2015 г.

гр. София, 25.04.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на редовно заседание проведено на 22.03.2017 г., обективизирано в протокол № 23, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. Ж-35/05.02.2015 г. подадена от В.Ц.В. срещу Е.Б.Х. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Предмет на жалбата е твърдението на В.Ц.В. за незаконосъобразно обработване на личните данни извършвано от страна на Е.Б.Х. чрез видеонаблюдение.

Конкретната фактическа обстановка изложена в жалбата се отнася до това, че Е.Б.Х. е монтирала камери за видеонаблюдение в съсобствения с жалбоподателката имот въпреки изричното несъгласие на г-жа В.Ц.В.

Видно от съдържанието на жалбата „камерите са поставени на приземния етаж в коридорно помещение на което заснема и вратата, таванско помещение и етаж № 2 и общи идеални части от жилищната сграда и две камери в дворното пространство, които заснемат също общите идеални части около жилищната сграда“.

Посочва се, че камерите са монтирани от „Д.Д.В.“ ООД.

В тази връзка жалбоподателката счита, че са нарушени правата ѝ по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) с оглед което е изразена молбата до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) за упражняване на законовите ѝ правомощия.

С писма № П-67/06.01.2016 г. и № П-68/06.01.2016 г. на КЗЛД, адресирани до Е.Б.Х. и управителя на „Д.Д.В.“ ООД, са изпратени заверени копия на жалба № Ж-35/05.02.2015 г. и е указан срок за представяне на становища по предмета на жалбата.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение от 13.01.2016 г. относно допустимостта на жалба № Ж-35/05.02.2015 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподател – В.Ц.В.; ответна страна – Е.Б.Х. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД от 13.01.2016 г. е издадена Заповед № РД-14-29/05.02.2016 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата.

Извършената проверка е обективирана в Констативен акт № КА-69/12.02.2016 г.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби на 24.02.2016 г. е проведено заседание за разглеждане на жалбата по същество, за провеждането на което страните са редовно уведомени.

Видно от съдържанието на протокол № 9/24.02.2016 г. на проведеното заседание на КЗЛД при участието на страните в административното производство е възникнал спор по отношение редовността на жалба № Ж-35/05.02.2015 г. свързан с наличието на подпис от страна на жалбоподателката.

На разглежданото заседание, в резултат от изрично направеното от процесуалния представител на ответната страна искане, е допусната съдебно-графологична експертиза на подписа на жалбоподателката за сметка на страната, която е направила искането.

С оглед горесцитираното произнасяне на КЗЛД по искането за експертиза е определен срок за представяне на сравнителен материал от страна на В.Ц.В. до месец юли 2016 г. или, алтернативно, потвърждаване на жалбата от г-жа В.Ц.В.

В тази връзка КЗЛД се е произнесла с решение № Ж-35/10.06.2016 г., надлежно връчено на страните, с което на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК е спряла административното производство по жалба с рег. Ж-35/05.02.2015 г. подадена от В.Ц.В. срещу Е.Б.Х. до представяне на доказателства по отношение подписването на жалбата от г-жа Е.Б.Х.

Видно от постъпила молба № М-227/10.11.2016 г. жалбоподателката В.Ц.В. собственоръчно, при посещение в сградата на КЗЛД, е заявила желанието за възстановяване на производството като е потвърдила с подписа си поддържането на жалбата.

Съгласно чл. 55, ал. 1 от АПК производството се възобновява служебно или по искане на една от страните, след като отпадат основанията за спирането му.

Предвид изричното искане и потвърждаване предмета на жалба № Ж-35/05.02.2015 г. от страна на г-жа В.Ц.В. с решение от 15.02.2017 г. КЗЛД е възобновила производството и е насрочила разглеждането на жалбата по същество за 22.03.2017 г., за която дата страните са надлежно уведомени.

Във връзка с желанието на ответната страна Е.Б.Х., обективирано с протокол № ПР-36/07.03.2017 г., за предоставяне на копие от Констативен акт № КА-114/16.03.2017 г. за запознаване с резултатите от повторно извършена проверка, е изпратено писмо № П-1724/16.03.2017 г. с приложено заверено копие на документа.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови норми Комисията се е произнесла по основателността на жалбата съобразно разгледаните по-долу разпоредби.

Съгласно чл. 1, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни като при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни.

В параграф 1, т. 1 от ЗЗЛД се съдържа определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от събраните доказателства се установява извършена на основание Заповед № РД-14-42/23.02.2017 г. на Председателя на КЗЛД проверка на адреса на ответната страна, а именно: *** отразена в Констативен акт № КА-114/16.03.2017 г.

Въз основа на горепосочените действия, извършени служебно от административния орган, се установява следната фактическа обстановка: „Не е налице промяна във фактическата обстановка, констатирана и описана в Констативен акт № КА-69/12.02.2016 г., съставен в резултат на извършена проверка на 09.02.2016 г. от екип на КЗЛД, във връзка с производството по жалба с вх. № Ж-35/05.02.2015 г. от В.Ц.В., като същата остава както следва:

На посочения в жалбата адрес се намира двуетажна жилищна сграда, като първият етаж се обитава от жалбоподателката В.Ц.В., а вторият от семейство Х. Проверяващият екип констатира, че за целите на охранителната дейност, на посочения в жалбата адрес функционира така изградената система за видеонаблюдение, инсталирана и поддържана от „Д.Д.В.“ ООД по поръчка на сем. Х.

Системата се състои от 8 (осем) броя видеокамери и записващо устройство (HVR-видеорекордер), което се намира в изолирано помещение, достъп до което имат единствено сем. Х. Видеокамерите са с висока резолюция, позволяват идентификация на лица и разполагат с инфрачервени осветители, позволяващи нощно наблюдение. Две от камерите заснемат части от прилежащия двор на процесния имот. Следващите три камери заснемат общи части в избено помещение, таван и стълбищната площадка между първия и втория етаж. Последните три камери заснемат прилежащия двор на съседен имот, собственост на сем. Х. Посредством записващо устройство – HVR хибриден видеорекордер, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за период от 15 (петнадесет) дни, след което автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване. Достъп до видеокадрите и записите имат единствено семейство Х. Към момента на проверката не е налице възможност за отдалечен достъп до видеокадрите. На видни места на входа на къщата, както и в двора на имота са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършвано видеонаблюдение.

За документиране на резултатите от проверката и установеното наличие на система за видеонаблюдение се снеха графични изображения (снимки), описани в приемо-предавателен протокол и приложени към настоящия констативен акт.

Проверяващият екип констатира, че към момента на повторно извършената проверка на посочения от жалбоподателката адрес има изградена и функционираща система за видеонаблюдение“.

Видно от съдържанието на изразено от ответната страна становище № С-51/20.01.2016 г. са споделени причините за решението на Е.Б.Х. да монтира камери за видеонаблюдение, а именно: пребиваване на криминално проявени лица в квартала, в който се намира имотът; извършени обири на съседни имоти; проблемни взаимоотношения с жалбоподателката, конкретизирани с: отказ от страна на г-жа В.Ц.В. да заключва входните врати на двора и къщата, установени щети на тавана,

упражняване на психически тормоз от страна на В.Ц.В. и подадена в тази връзка жалба от г-жа Е.Б.Х. в РУ на Полицията-Враца с вх. № 179500-551 от 31.01.2015 г.

В становището е отбелязано, че „при монтажа на системата жалбоподателката е изразила несъгласие за поставяне на камера на първия етаж от къщата; такава камера не е предвиждана да бъде поставяна и не е поставяна никога“.

В настоящото административно производство се отразява отговор № П-255/14.01.2016 г. представен от „Д.Д.В.“ ООД по повод писмо № П-68/06.01.2016 г. на КЗЛД. Видно от съдържанието на писмото се потвърждава обстоятелството, че „когато служителите на „Д.Д.В.“ ООД започват монтирането на камерите в обекта, лицето В.Ц.В. възразява за поставянето на камера над нейната врата, но такава не е предвиждано да бъде поставяна. На собственика на система за видеоконтрол са предоставени стикери, указващи, че обекта е под видеоконтрол. Тези стикери са поставени на видно място и показват, че на адрес: **** има изградена система за видеонаблюдение“.

Отбелязва се заявената на заседанието на КЗЛД от Е.Б.Х. информация, че е поставена една видеокамера, която е бутафорна и не извършва видеозаснемане, поради което се счита, че не е налице обработване на лични данни на ответната страна.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: сериозни проблеми в отношенията между страните мотивират приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В този смисъл се разглеждат регламентираните в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката от ответната страна, извършваща видеонаблюдение като физическо лице.

Предвид конкретната фактическа обстановка касаеща собствеността на имота, а именно: съсобственост на сградата и дворното място между В.Ц.В. в качеството ѝ на жалбоподател и Е.Б.Х. в качеството ѝ на ответна страна се отнася съдържанието на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения, като цяло, и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност е все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Вследствие изложеното твърдението на жалбоподателката за липса на изразено от нейна страна съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В административното производство безспорно се установи, че сградата, в която са монтирани камерите за видеонаблюдение е в режим на съсобственост между страните в производството. Извършваното видеонаблюдение не обхваща територия извън съсобствената сграда – като тревни площи, улици и други обществени пространства, а видеонаблюдението е във вътрешната част на сградата и общото дворно място.

В заключение на горното и съобразно приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването не се установяват предпоставки за приемане на извода, че интересите на жалбоподателката имат преимущество пред интересите на ответната страна.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-35/05.02.2015 г. подадена от В.Ц.В. срещу Е.Б.Х. с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение в съсобствения им имот по начин, по който не се установява преимущество на интересите на жалбоподателката пред тези на г-жа Е.Б.Х. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ

№ СЛ-51/2016 г.

гр. София, 25.04.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на редовно заседание проведено на 22.03.2017 г., обективизирано в протокол № 23, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. СЛ-51/12.09.2016 г. подадена от Е.Б.Х. срещу В.Ц.В. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Предмет на жалбата е твърдението на Е.Б.Х., че „на 11.08.2016 г. е изградена система за видеонаблюдение от седем броя различни по външен вид видеокамери на адрес: ***** в режим на съсобственост с В.Ц.В.“.

По отношение разположението на камерите в жалбата се отбелязва, че „три от камерите са монтирани в общи части на жилищната сграда – една на първия жилищен етаж, една в общите части – коридор, маза, една в общите части – коридор, таван, една камера е монтирана на терасата на 1 жилищен етаж, собственост на В.Ц.В. Останалите 3 камери са монтирани в дворното място, което е в режим на съсобственост“.

Жалбоподателката счита, че с извършването на видеонаблюдение са нарушени правата ѝ по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с което е заявена молба до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) за извършване на проверка за спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

С писмо № П-7850/26.10.2016 г. на КЗЛД адресирано до В.Ц.В. е изпратено заверено копие на жалба № СЛ-51/12.09.2016 г. и е указан срок за представяне на становища по предмета на жалбата.

В отговор с писмо № С-899/14.11.2016 г. г-жа В.Ц.В. е изразила становище по случая като е отбелязала, че с автора на сигнала са съсобственици на жилищна сграда с адрес: *****. Предоставена е информацията, че отношенията между лицата съсобственици са „много лоши поради множеството спорове свързани с вещно правни въпроси отнасящи се до усвояването на общи части от сградата, извършването на несанкционирани ремонти и преустройства в имота. В резултат на това е налице непрекъснат тормоз и настоящият сигнал също е елемент от този тормоз“. В допълнение се описва, че през 2010 г. се е стигнало до физическа саморазправа при която В.Ц.В. е станала жертва на физическа агресия, упражнена от страна на жалбоподателката и дъщеря ѝ. По-късно, през 2014 г., след продължаващи многократни заплахи за саморазправа от страна на жалбоподателката е инициирано от г-жа В.Ц.В. съответно производство с жалба до органите на МВР.

Изложеното в становището заключение се свързва с мнението за упражняване на психически тормоз от страна на жалбоподателката върху г-жа В.Ц.В., както и виждането, че „административният ресурс и правомощията на КЗЛД следва да бъдат впрегнати в защита на интересите на гражданите, а не да бъдат превръщани в инструмент за натиск и използвани за разрешаването на междусъседски войни“.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение от 15.02.2017 г. относно допустимостта на жалба № СЛ-51/12.09.2016 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподател – Е.Б.Х.; ответна страна – В.Ц.В. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД от 13.01.2016 г. е издадена Заповед № РД-14-43/23.02.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата.

Извършената проверка е отразена в Констативен акт № КА-115/16.03.2017 г.

Въз основа на горепосочените действия извършени служебно от административния орган се установява следната фактическа обстановка: „На посочения в жалбата адрес се намира двуетажна жилищна сграда с един вход, като първият етаж се обитава от ответницата В.Ц.В., а вторият от жалбоподателката Е.Б.Х. Проверяващият екип констатира, че за целите на охранителна дейност, на посочения в жалбата адрес е изградената IP-система за видеонаблюдение, състояща се от 7 (седем) броя IR-видеокамери, записващо устройство (8-канален 960Н цифров видеорекордер), което се намира в жилището на ответницата и достъп до което имат единствено В.Ц.В. и нейното семейство.

Техниката е закупена от дружеството „С.“ ООД съгласно предоставена Проформа фактура № **** и е инсталирана на процесния обект от Р.П. около пет месеца преди датата на проверката. На 10.11.2016 г. ответницата В.Ц.В. сключва Договор за охрана на имущество с електронни системи

за сигурност и мобилни патрули № ****, по силата на който същата възлага на „ВИП С.“ ЕООД да извършва срещу заплащане услуги по охрана с електронни системи за сигурност (ЕСС) и мобилни патрули на нейното имущество в процесния обект. Съгласно този договор, оторизирани лица от „ВИП С.“ ЕООД наблюдават отдалечено изходящия образ от видеокамерите в реално време, както и записите, съхранени във видеорекордера. При регистриране на събитие в обекта и/или алармен сигнал, от охранителното дружество предприемат съответните мерки. Констатира се също, че на 29.09.2014 г., преди изграждане на системата за видеонаблюдение на обекта, синът на ответницата – Р.П. сключва Договор за охрана на имущество с електронни системи за сигурност и мобилни патрули № ****, по силата на който същият възлага на „З.С.С.“ ЕАД да извършва срещу възнаграждение дейности по охрана с електронни системи за сигурност (ЕСС, технически средства) и мобилни патрули на имущество на възложителя в процесния обект.

Проверяващият екип установи, че системата от 7 (седем) броя видеокамери и записващо устройство са свързани във вътрешна мрежа, като системата позволява отдалечен достъп до изходящия образ от видеокамерите и записите на рекордера, посредством уеб приложение и идентификация чрез потребителско име и парола. След извършен оглед по време на проверката, локално - чрез свързване на видеодисплей към рекордера, на изходящия образ от видеокамерите се констатира, че те са с висока резолюция, позволяват идентификация на лица и разполагат с инфрачервени осветители, позволяващи и нощно наблюдение. Установи се, че обхватът на видеозаснемането е както следва: четири от камерите заснемат различни части около сградата и съответните общи площи от прилежащия двор на процесния имот; следващите три камери заснемат общи части в избено помещение, таван, стълбищната площадка на първия етаж, както и стълбището, водещо към партерния и втория етаж на сградата. Посредством записващото устройство – цифров видеорекордер, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за период от около 3 месеца, след което автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване.

На видни места на входа на къщата, както и в двора на имота са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършвано видеонаблюдение.

За документиране на резултатите от проверката и установеното наличие на система за видеонаблюдение се снеха графични изображения (снимки) и се предадоха относими документи, описани в приемо-предавателен протокол и приложени към настоящия Констативен акт.

Проверяващият екип констатира, че към момента на извършената проверка на посочения от жалбоподателя адрес, има изградена и функционираща система за видеонаблюдение, достъп до която има ответницата В.Ц.В., семейството ѝ, както и служители на охранителното дружество „ВИП С.“ ЕООД“.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: сериозни проблеми в отношенията между страните, мотивират приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

С нормата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирана компетентността на административния орган да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В този смисъл е разглеждането на регламентирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката от ответната страна, извършваща видеонаблюдение като физическо лице.

Предвид конкретната фактическа обстановка касаеща собствеността на имота, а именно: съсобственост на сградата и дворното място между Е.Б.Х. в качеството ѝ на жалбоподател и В.Ц.В. в качеството ѝ на ответна страна се приема относимостта на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения, като цяло, и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност е все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Вследствие изложеното твърдението на жалбоподателката за липса на изразено от нейна страна съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В административното производство безспорно се установи, че сградата, в която са монтирани камерите за видеонаблюдение е в режим на съсобственост между страните в производството. Извършваното видеонаблюдение не обхваща територия извън съсобствената сграда – като тревни площи, улици и други обществени пространства, а видеонаблюдението е във вътрешната част на сградата и общото дворно място.

В заключение на горното и съобразно приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването не се установяват предпоставки за приемане на извода, че интересите на жалбоподателката имат преимущество пред интересите на ответната страна.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № СЛ-51/12.09.2016 г. подадена Е.Б.Х. срещу В.Ц.В. с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение в съсобствения им имот по начин, по който не се установява преимущество на интересите на жалбоподателката пред тези на г-жа Е.Б.Х. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-364/16 г.
София, 25.04.2017 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 05.04.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-364/26.08.2016 г., подадена от Д.Т. срещу „О.М.” АД.

Господин Д.Т. уведомява, че на 20.08.2016 г. „О.М.” АД, чрез сайта си ****, е публикувало статията „*****”. Жалбоподателят информира, че статията е съпътствана от снимка на договор за финансов лизинг, в който се съдържат неговите и на други лица три имена, ЕГН-та, адреси, номера на лични карти и дати на издаването им.

Сочи се, че от момента на публикуване на статията, описаната информация е станала достъпна за неограничен кръг лица – потребители на интернет, които са имали възможност свободно да получат информация за личните данни на господин Д.Т..

Жалбоподателят счита горното за съществено нарушение на ЗЗЛД, в резултат на което личните му данни са разпространени без правно основание, без да са предприети необходимите технически мерки за защитата им от случайно или незаконно унищожаване, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване, което представлява нарушение на чл. 23, ал. 1 от закона.

Господин Д.Т. моли КЗЛД да образува административно производство, да вземе решение, с което да обяви жалбата му за основателна и да наложи на дружеството имуществена санкция, като същевременно задължи „О.М.” АД да премахне от публикацията в сайта си, защитената от ЗЗЛД информация.

Към жалба рег. Ж-364/26.08.2016 г. е приложено копие от статията „*****”, поместено на сайта *****.

Служебна проверка, извършена след постъпване в КЗЛД на жалбата на господин Д.Т. и направените във връзка с нея екранни разпечатки, удостоверяват, че към дата 07.09.2016 г. на сайта ***** действително се съдържа публикация, озаглавена „*****”. Потвърждава се, че въпросната статия е придружена от факсимиле на договор за финансов лизинг, в което личните данни на жалбоподателя – в обем три имена, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването ѝ и постоянен адрес, са публикувани, без заличаването им.

С писмо рег. № П-6741/16.09.2016 г. от „О.М.” АД е изискано становище по случая, ведно с относимите доказателства. Известието за доставяне на писмото сочи, че то е получено на 26.09.2016 г., но в дадения 7-дневен срок, а и по-късно, „О.М.” АД не депозира становище по фактите и обстоятелствата, посочени от господин Д.Т..

Същевременно, служебна проверка, извършена към 09.03.2017 г., разкрива, че във факсимилето, придружаващо статията „*****”, е извършено заличаване на личните данни на господин Д.Т., както и на останалите физически лица, страни по договора за финансов лизинг.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от Д.Т. срещу „О.М.” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „О.М.” АД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 15.03.2017 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-364/26.08.2016 г., за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира жалбоподателя Д.Т. и ответна страна „О.М.” АД, от което е решено повторно да бъде изискано становище, ведно с относими доказателства, при напомняне на разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД, според която всички лица, обработващи лични данни да оказват имат задължението да оказват съдействие на КЗЛД при упражняване на правомощията й.

В резултат, с писмо рег. № С-198/27.03.2017 г. от „О.М.” АД депозират становище по жалбата на господин Д.Т., в която сочат, че цитираната статия е писана между 12,55 и 13,17 часа на 20.08.2016 г., за който период системата им е запазила 11 редакции. В осмата от тях, направена в 13,06 часа в текста е вградена снимка. Според дружеството, в административния панел на сайта се вижда, че е имало снимка, но тя е „счупена”, тоест не съществува в базата данни на сайта.

Твърди се, че в последната 11-та редакция на текста, направена на 21.08.2016 г., в 19,00 часа вградената снимка е вече видима и тя е със заличени данни.

От „О.М.” АД изтъкват, че това е единствената налична в системата им снимка и именно тя се показва към момента в сайта *****.

От медията са категорични, че след 19.00 часа на 21.08.2016 г. в сайта не е излъчвана снимка, съдържаща лични данни и информират, че нямат практика да пазят документи, свързани с отдавна направени публикации. В редакцията не разполагат с въпросния договор и не могат да си спомнят дали той е постъпил със заличени данни или те са заличени впоследствие.

В становището се подчертава, че основната задача на журналистите е разкриването на недопустими практики на злоупотреба с обществени средства, поради което основното им внимание винаги е насочено към съдържанието на документите, поради което оценяват жалбата на господин Д.Т. като опит за отклоняване на темата от съдържанието на документа и използване на формален повод за натиск към журналистите и медията, разкрила неудобни за него факти.

Доказателствените материали, депозирани по административната преписка, свързана с жалба рег. № Ж-364/26.08.2016 г., свидетелстват, че в интернет сайт *****, администриран от „О.М.” АД, е публикувана статията „*****”, придружена от факсимиле на договор за финансов лизинг, в което личните данни на жалбоподателя – в обем три имена, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването й и постоянен адрес, са публикувани, без заличаването им.

Макар да е извън предмета на настоящото административното производство, следва да се обърне внимание, че публикуваното в ***** факсимиле към статията, съдържа лични данни и на други физически лица, които също е възможно да бъдат индивидуализирани.

Екранните распечатки от сайта *****, направени на 07.09.2016 г. при служебна проверка, свързана с предмета на жалбата на господин Д.Т., свидетелстват, че към този момент във времето, а не както се твърди в становището на медията – единствено към 21.08.2016 г. – 19 часа, факсимилето на договор за лизинг, съдържащ с видими личните данни на жалбоподателя, придружава статията „*****”.

Едва извършена по-късно във времето служебна проверка, удостоверява, че действително личните данни на жалбоподателя и на останалите страни по договора са заличени и вече в този си вид факсимилето от договора за лизинг придружава публикацията в *****.

Предвид горното, между момента на публикуване и момента на заличаване на личните данни на господин Д.Т., той е индивидуализиран по безспорен начин, като от съдържанието на статията, съпътстваща публикуваното факсимиле на договор за лизинг, не може да се заключи, че „О.М.” АД, което администрира сайта „О.М.” АД е разполагало под някаква форма с неговото съгласие данните му да бъдат разпространени в интернет пространството.

Разгледана по същество жалба рег. № Ж-364/26.08.2016 г. е основателна по отношение на „О.М.” АД, тъй като събраните по административната преписка доказателства сочат, че лични данни

са обработени от администратор на лични данни, в нарушение на задълженията, вменени му от чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД – без да са предприети необходимите технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Въпреки че, „О.М.” АД мотивира публикацията в *****, със стремежа за разкриване на недопустими практики на злоупотреба с обществени средства, следва да се подчертае, че осъществяването на подобна журналистическа цел не изисква непропорционално разкриване на лични данни на физическите лица, каквито са ЕГН-та, адресите, номерата и датите на издаване на личните им карти.

Описаният в жалба рег. № Ж-364/26.08.2016 г. случай, предпоставя извод за неправомерно обработване на личните данни на господин Д.Т., каквото не комисията не може да кредитира, дори и ако е извършено за журналистически цели, които прочее биха били постигнати също така ефективно и без непропорционалното разкриване на данните на физическото лице.

Член 1, ал. 2 от ЗЗЛД гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно, с оглед на което е следвало данните на Д.Т. да бъдат заличени, като от това обществения интерес не би бил накърнен и обществеността не би била лишена от правото да научи за извършването на евентуални злоупотреби, каквато е и целта на журналистическото разследване.

Напротив, личните данни на Д.Т., съдържащи се във факсимилето на договора за лизинг, придружаващо статията „*****” са разпространени, без правно основание в интернет.

Разпространяването на лични данни представлява обработване на лични данни, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1 от ДР на ЗЗЛД. Разпространявайки личните данни на жалбоподателя, упоменавайки трите му имена, ЕГН, номер на лична карта, дата на издаването ѝ и постоянен адрес, „О.М.” АД е нарушило изискването на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД за предприемане на необходимите технически и организационни мерки, за защита на данните.

С описаната публикация, администраторът на лични данни е осъществил действия по обработване на лични данни на жалбоподателя, чийто вредоносен резултат е обективно настъпил и не би могъл да се преодолее чрез издаване на задължително предписание от административния орган или чрез даване на срок за отстраняване на нарушението.

Въпросните административни мерки се явяват неприложими в случая и неизпълнението на закона не предопределя необходимост комисията да издава задължително предписание, с което да задължава „О.М.” АД да го съблюдава.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-364/26.08.2016 г., подадена от Д.Т. за основателна по отношение на „О.М.” АД.

2. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, налага на „О.М.” АД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление ****, административно наказание – „имуществена санкция”, в размер на 700 (седемстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на господин Д.Т. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, 1592, бул. "Проф. Цветан Лазаров"-№ 2 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN:** BG18BNBG96613000158601 **BIC** BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-633/645

гр. София, 25.04.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев на редовно заседание проведено на 22.03.2017 г., обективизирано в протокол № 23, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба № Ж-633/17.10.2016 г. подадена от С.П.А. и жалба № Ж-645/20.10.2016 г. подадена от М.Д.Г. срещу „О.-Х.И.Д.“ ЕООД за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателите С.А. и М.Д.Г. са подали горепосочените жалби с еднакво съдържание, а именно: лицата са собственици на жилищни имоти с адрес: *****, като преди известно време г-н С.А. и г-жа М.Д.Г. са установили монтирането на няколко камери за външно видеонаблюдение, насочени към тяхната сграда.

Предвид съдържащи се нередовности в жалби № Ж-633/17.10.2016 г. и № Ж-645/20.10.2016 г. по отношение липсата на конкретно посочено лице срещу което същите са подадени, с писма № П-7847/26.10.2016 г. и № П-7849/26.10.2016 г. са дадени указания, съответно на С.А. и на М.Д.Г., за отстраняване на нередовностите в законовия тридневен срок

В отговор са депозирани писма № П-8074/01.11.2016 г. и № П-8155/04.11.2016 г., с които г-н С.А. и г-жа М.Д.Г. допълват съдържанието на жалбите с уточнението, че лицето срещу което същите са подадени е „О.-Х.И.Д.“ ЕООД с адрес: *****.

Предвид твърдението, че за монтирането на камерите не са били уведомени, нито е искано съгласието им, жалбоподателите считат, че са нарушени правата им по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с което са заявили искане за упражняване на законовите правомощия на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията).

С писмо № П-8394/11.11.2016 г. на КЗЛД, адресирано до г-н Х.Д., в качеството му на управител на „О.-Х.И.Д.“ ЕООД, са изпратени заверени копия на жалби № Ж-633/17.10.2016 г. и № Ж-645/20.10.2016 г. с указан срок за представяне на становища по предмета им.

Видно от писмо № С-923/23.11.2016 г. г-н Х.Д. е изразил становище по жалбите.

На основание задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от

Административнопроцесуалния кодекс (АПК), с решение от 15.02.2017 г. Комисията е обявила допустимостта на жалби № Ж-633/17.10.2016 г. и № Ж-645/20.10.2016 г. предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

С посоченото произнасяне жалбите са обявени за допустими, конституирани са страните в административното производство, а именно: жалбоподатели – С.А. и М.Д.Г.; ответна страна – „О.-Х.И.Д.“ ЕООД и е определена дата за разглеждане по същество с възлагането на проверка с цел изясняване на твърденията в жалбите.

Във връзка с разпоредбата на чл. 32 от АПК „Свързани производства“, регламентираща принципа за бързина и икономичност на административното производство, КЗЛД е приела, че са налице условията за обединяване на жалбите в настоящото административно производство за разглеждането им в едно административно производство.

Горепосоченото решение е мотивирано с аналогичния предмет на двете жалби, касаещ извършване на видеонаблюдение в една и съща жилищна сграда, подадени срещу „О.-Х.И.Д.“ ЕООД, предвид което е налице съответствие със съдържанието на разпоредбата на чл. 32 АПК съгласно която по производства, в които правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, може да се започне и проведе едно производство, засягащо повече от една страна.

С оглед произнасянето на КЗЛД се преценяват събраните в административното производство доказателства и се анализират относими законови разпоредби.

Съгласно чл. 1, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни като при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни.

В параграф 1, т. 1 от ЗЗЛД се съдържа определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Предвид постъпилия и приложен към преписката отговор на ответната страна се разглежда изразеното от инж. Х.И.Д., в качеството му на управител на „О.-Х.И.Д.“ ЕООД, отношение към предмета на жалбите, обективизирано в становище № С-923/23.11.2016 г. На първо място в документа се сочи, че „жалбите са нередовни и следва да се бъдат оставени от КЗЛД без движение. Липсват каквито и да са доказателства за активната легитимация на жалбоподателите. По същество, от името на представляваното дружество, се оспорват изцяло жалбите. Същите са неоснователни и недоказани. По съдържанието и от датите на депозиране на жалбите личи, че последните касаят съгласувани действия, насочени срещу доброто име и престижа на представляваното дружество. Налице са единствено бланкетни и несериозни твърдения, които всъщност не обективират състав на нарушение на ЗЗЛД. Жалбоподателите не сочат в коя точно редакция на ЗЗЛД се съдържат изисквания за уведомяване и за получаване на „разрешение за монтиране“ на каквито и да са устройства за видеонаблюдение. Лицата не доказват извършени нарушения, а единствено представят на вниманието на КЗЛД техни собствени съждения и оплаквания, които обаче не намират опора в действителността. Предвид горното е молбата да се прекрати настоящата преписка“.

На основание Заповед № РД-14-44/23.02.2017 г. на Председателя на КЗЛД е предприето извършването на проверка на ответната страна във връзка с установяване на твърденията за незаконосъобразно видеонаблюдение на адрес: *****, отразена в Констативен акт № КА-127/20.03.2017 г.

Видно от съдържанието на Констативния акт се изяснява, че „проверката се откри на 09.03.2017 г. пред сградата, в която се помещава седалището и адреса на управление на „О.-Х.И.Д.” ЕООД, а именно: ****, в присъствието на Х.И.Д. – управител на дружеството и И.Х.Д. – адвокат. Заповедта за проверка се връчи на управителя Х.И.Д., който не осигури достъп на проверяващия екип до седалището и адрес на управление на „О.-Х.И.Д.” ЕООД, поради което проверката се проведе на улицата пред сградата, където се състави и констативният протокол за документиране на резултатите от нея.

В посочените от С.П.А. и М.Д.Г. жалби се твърди, че същите са установили монтирането на няколко камери за външно видеонаблюдение, насочени към техни имоти, като в допълнение към жалбите си уточняват, че след извършено от тях проучване установили, че камерите са на „О.-Х.И.Д.” ЕООД.

От извършената проверка се установи следното:

„О.-Х.И.Д.” ЕООД е администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД и на основание подадено заявление за регистрация е вписан в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 357254. Заявени са три регистъра: „Персонал”, „Контрагенти” и „Съдружници”, в които е декларирано обработване на лични данни на физически лица във връзка с предмета на дейност на дружеството, но не е заявено обработване на лични данни чрез системи за видеонаблюдение.

При проведения по време на проверката разговор с Х.Д. същият заяви, че представляваното от него дружество „О.-Х.И.Д.” ЕООД, както и той самият в лично качество, като физическо лице, не е инсталирал системата за видеонаблюдение, която е изградена на обект, находящ се на адрес: ***** – комплекс „Морените”, не наблюдава изходящия образ от видеокамерите и няма достъп до видеокадри и записи от същата. Х.Д. заявява, че не знае чия собственост са инсталираните видеокамери, нито кой ги обслужва и/или използва. Той обясни, че представляваното от него дружество е собственик на обособения УПИ – представляващ паркинг в комплекс „Морените” и не е собственик на постройките, на чиито фасади са инсталирани видеокамерите. С оглед горепосочените твърдения представителят на „О.-Х.И.Д.” ЕООД категорично отказа да предостави достъп за извършване на проверка с поставените в Заповед № РД-14-44/23.02.2017 г. на Председателя на КЗЛД задачи. Предвид изложеното проверяващият екип беше възпрепятстван да установи обстоятелствата по жалбата, от една страна, както и изложените за първи път в производството твърдения на ответната страна за липса на каквато и да е връзка на конституираното като ответна страна „О.-Х.И.Д.” ЕООД с монтирането на видеокамерите и извършването на видеонаблюдение на проверявания адрес.

След приключване на проверката с Х.Д., проверяващият екип посети обекта, посочен в жалбите от С.А. и М.Д.Г., находящ се на адрес: ***** – комплекс „Морените”, където констатира, че комплексът се състои от една главна четириетажна жилищна сграда с два входа, три по-малки двуетажни сгради, гаражни клетки и паркинг. На партерните етажи на всички сгради в комплекса са разположени търговски обекти и/или офиси. На втория етаж в една от по-малките сгради се помещават жилищата на жалбоподателите С.А. и М.Д.Г. Установи се, че на фасадите на трите по-малки двуетажни сгради действително са монтирани 5 (пет) броя видеокамери, насочени към различни площи, разположени в рамките на територията на комплекса. На някои от вратите на търговски обекти в комплекса са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършване на видеонаблюдение. Въпреки положените усилия и само с външен оглед и твърденията на подателите на жалбите проверяващият екип не успя да установи по безспорен начин чия собственост са така инсталираните видеокамери, дали действително същите функционират, кой ги поддържа и наблюдава изходящия образ от тях, съхраняват ли се и къде записи на видеокадри от тях, в случай че същите са налице, както и какъв е реалния обхват на видеозаснемане на системата. Причина за неизпълнението на поставените в Заповед № РД-14-44/23.02.2017 г. на Председателя на КЗЛД задачи по установяване на фактическата обстановка по жалба № Ж-633/17.10.2016 г. подадена от С.П.А. и жалба № Ж-645/20.10.2016 г. подадена от М.Д.Г. е отказът от съдействие на представителя на „О.-Х.И.Д.” ЕООД, изразяващ се в недопускане на проверяващия екип до помещенията в сградата.

За документиране на резултатите от проверката се състави констативен протокол, подписан от Х.Д. и се направиха графични изображения (снимки) от обекта, приложени към настоящия констативен акт“.

В резултат от изложеното в Констативен акт № КА-127/20.03.2017 г. става ясно, че задачите поставени за изясняване от страна на проверяващия екип предвид установяване на фактите и обстоятелствата по жалбите не са изпълнени поради обективирания в констативния протокол подписан от управителя на „О.-Х.И.Д.“ ЕООД отказ от съдействие.

Видно от съдържанието на административната преписка са приложени писма № М-33/22.03.2017 г. и № М-34/22.03.2017 г. подадени в КЗЛД от С.П.А. и М.Д.Г., с които лицата са заявили волята си за оттегляне на жалбите и прекратяване на производството по тях.

Съгласно чл. 36, ал. 2 от АПК страните в административното производство оказват съдействие на административния орган при събиране на доказателства и са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при органа.

На основание чл. 15 от АПК страни в административното производство могат да бъдат административният орган, прокурорът, както и всеки гражданин или организация с оглед което с конституирането на страните в настоящото производство за същите възниква задължението за оказване на съдействие на административния орган.

Видно от събраните доказателства по категоричен начин се установява отказът от съдействие на ответната страна „О.-Х.И.Д.“ ЕООД представлявана от управителя инж. Х.И.Д.

Впоследствие изложените в деня и на мястото на проверката твърдения на г-н Х.Д., че „не знае чия собственост са инсталираните видеокамери, нито кой ги обслужва и/или използва“ не кореспондира с написаното от лицето в становище № С-923/23.11.2016 г.

В цитирания документ г-н Х.Д. е изразил отношение по предмета на жалбите, в качеството му на конституирана ответна страна, като е представил виждането си както относно редовността и допустимостта, така и по отношение основателността на жалбите. Никъде в становището не се съдържат твърдения, че изложеното от жалбоподателите не се отнасят до „О.-Х.И.Д.“ ЕООД, както и противопоставяне на надлежното конституиране на дружеството като ответна страна.

Дори обратното – като е изразил несъгласие с редовността и допустимостта на жалбите и е оспорил по категоричен начин тяхната основателност и доказаност, Х.И.Д. е застъпил позицията за правилно и законосъобразно извършвано видеонаблюдение от страна на дружеството му.

С оглед знанието на г-н Х.Д. за качеството му на ответна страна и поддържаната от него теза по предмета на жалбите се цитира указването на ответната страна с писмо № П-1207/28.02.2017 г. на КЗЛД със следното съдържание: „Във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата информираме за решението на Комисията за извършване на проверка, насрочена за 09.03.2017 г. от 13.00 часа на адрес: *****“.

На основание разпоредбата на чл. 42, ал. 8 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 36, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс страните оказват съдействие на органа при събирането на доказателства. За отказ от съдействие на Комисията във връзка с контролните й правомощия лицата се наказват с глоба или с имуществена санкция от 1 000 до 10 000 лева.

В този смисъл и при необходимост от допълнителна информация към момента на получаване на настоящото писмо следва да осъществите връзка с Комисията за защита на личните данни на тел. 02/9153557; 02/915527; 02/915598; 02/915559“.

По отношение информирането на „О.-Х.И.Д.“ ЕООД, в качеството му на ответна страна, за провеждането на заседание на КЗЛД са изпратени писма № П-1297/28.02.2017 и № П-1133/21.02.2017 г., надлежно получени лично от г-н Х.Д., видно от приложените към административната преписка известия за доставяне и справка. Дружеството не е изразило, въпреки посочените в писмата начини

за връзка, допълнително становище по повод несъгласие с конституирането му като ответна страна, нито е изпълнило задължението си за оказване на съдействие на КЗЛД при проверката.

Предвид изложените обстоятелства Комисията приема, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД от „О.-Х.И.Д.” ЕООД.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД всички лица, които обработват лични данни, са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на контролните й правомощия, а неизпълнението на това задължение е въздигнато от законодателя в административно нарушение.

Установеното препятстване на КЗЛД за извършване на проверка създава невъзможност на административния орган да установи всички факти и обстоятелства от значение за жалбите, както и да се произнесе по основателността на същите.

Задължението на страните за съдействие е пряко свързано с основните принципи на административното производство за законност, съразмерност, истинност и служебно начало, визирани в нормите на чл. 4, чл. 6, чл. 7 и чл. 9 от АПК.

Съгласно цитираните разпоредби административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона като ги упражняват по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Административните актове се основават на действителните факти от значение за случая след събиране на всички необходими доказателства дори и когато няма искане от заинтересованите лица.

С установения отказ от съдействие на ответната страна е препятстван компетентният независим държавен орган при осъществяване на правомощието му за защита на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

Във връзка с определяне на имуществената санкция КЗЛД счита, че с поведението си ответната страна е препятствала в пълна степен изпълнението на контролните функции на административния орган, с осъзнато поведение в нарушение на задължението за оказване на съдействие, поради което определя размер на санкцията над средния за извършеното нарушение, а именно – 7 000 лева.

Независимият държавен орган приема, че с наложеното наказание се постига справедливото и разумно прилагане на закона. Размерът на санкцията се мотивира и с преценката на управителя на „О.-Х.И.Д.” да не предприеме никакви действия по отношение уведомяване на Комисията преди пристигането на проверяващия екип на мястото на проверката за промененото виждане по отношение участието на дружеството в производството.

Отбелязва се прилагането към административната преписка на писма № М-33/22.03.2017 г. и М-34/22.03.2017 г. постъпили съответно от С.П.А. и М.Д.Г. С посочените документи жалбоподателите заявяват искането си за оттегляне на жалбата и прекратяване на административното производство.

В случая е приложима разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от АПК съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало, освен ако в закон е предвидено друго.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ:

1. На основание чл. 42, ал. 8 от ЗЗЛД във връзка с чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД налага на О.-Х.И.Д.” ЕООД с ЕИК ** с седалище и адрес на управление **** представлявано от управителя Х.И.Д. административно наказание имуществена санкция в размер на 7 000 (седем хиляди) лева за отказ от съдействие на КЗЛД при упражняване на правомощията й;**

2. На основание чл. 56, ал. 1 от АПК и молби № М-33/22.03.2017 г. и М-34/22.03.2017 г. подадени от жалбоподателите С.П.А. и М.Д.Г. прекратява административното производство по жалби № Ж-633/17.10.2016 г. и № Ж-645/20.10.2016 г.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

След влизане в сила на решението, сумата по наложената имуществена санкция следва да бъде внесена, в брой, в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров” 2, или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-5973/2016 г.

гр. София, 25.04.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 29.03.2017 г., обективизирано в протокол № 24, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разглежда жалба с рег. № П-5973/08.08.2016 г. подадена от С.Б.Д. срещу ЧСОУ „Д.“ – София за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

В жалбата си г-н С.Б.Д. твърди, че в качеството на родител и законен представител на непълнолетното си дете и на основание чл. 26 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 140и от Правилника за прилагане на Закона за народната просвета на 25.05.2016 г. е подал до ЧСОУ „Д.“ – София, ***** заявление № 153/03.06.2016 г. за предоставяне на информация.

Жалбоподателят уведомява, че исканата информация има пряко отношение към непълнолетния му син Б.С.Д., ученик в I „А“ клас на същото училище.

Предвид твърдението за липса на отговор от страна на ЧСОУ „Д.“ – София, касаещ подаденото заявление, г-н С.Б.Д. счита, че „мълчаливият отказ за предоставяне на информация отнасяща се до детето представлява нарушение на правата, предоставени от ЗЗЛД“ поради което е депозирано настоящото сезиране на административния орган

С писмо изх. № П-6073/11.08.2016 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията), адресирано до директора на ЧСОУ „Д.“ – София, е изпратено заверено копие на жалба № П-5973/08.08.2016 г. и е указан срок за представяне на становище по предмета ѝ.

В отговор представителят на училището е изразил отношение с писмо № С-666/23.08.2016 г.

Предвид задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния

кодекс (АПК) във връзка с чл. 38 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 08.03.2017 г. относно допустимостта на жалба с рег. № П-5973/08.08.2016 г. за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

С посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство, а именно: жалбоподател – С.Б.Д.; ответна страна – ЧСОУ „Д.“ – София и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Във връзка с установяване твърдението за законно представителство на С.Б.Д. по отношение непълнолетния му син с писмо № П-1580/10.03.2017 г. на КЗЛД е дадено указание на жалбоподателя да представи съответно доказателство, което лицето е представило на проведеното на 29.03.2017 г. заседание на КЗЛД. Видно от протокол № ПР-50/20.03.2017 г. подписан от С.Б.Д. е обективизирано запознаването на жалбоподателя с цялата административна преписка по жалба № П-5973/08.08.2016 г.

Във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата се разглежда становище № С-666/23.08.2016 г. представено от ответната страна.

В горепосочения документ директорът на ЧСОУ „Д.“ – София е отразил виждането за липса на нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, конкретно на чл. 26 от ЗЗЛД и чл. 140и от Правилника за прилагане на Закона за народната просвета.

В този смисъл в становището е изложена фактическата обстановка по конкретния случай, а именно: „Детето Б.С.Д. е завършило първи клас в училището, но учебната 2015/2016 г. е била трудна за него, родителите, учителите и за всички ученици и родители от класа на Б.С.Д. В тази връзка класният ръководител на класа, в който е бил разпределен Б.С.Д., г-жа Х., многократно е сигнализираща за проблеми в класа на детето свързани с неговата дисциплина, отношение към съученици и учители, прояви на агресия. Класният ръководител г-жа Х. е подала доклад, в който излага факти свързани и относими с поведението на детето към други деца срещу които неговата агресия е насочена. С оглед поведението на детето Б.С.Д. родителите на ученици от I „А“ клас също са подали молба до директора, че детето Б.С.Д. има агресивно поведение спрямо техните деца и искат съдействие от ръководството за справяне с възникналата ситуация“.

С оглед посоченото представителят на училището информира, че родителите на Б.С.Д. са поискали копие от двата документа, депозирани до директора – доклада на класния ръководител и молбата на родителите на съучениците на детето им до директора, включително и копие от дневника на I „А“ клас в който са описани забележките на децата.

В становището се отбелязва, че не отговаря на истината твърдението на жалбоподателя, че не е била предоставяна исканата информация, тъй като многократно е бил запознаван с фактите и оплакванията срещу детето Б.С.Д., а помощник-директорът г-жа М. е разговаряла многократно със семейството, като всички срещи са описани в книгата на помощник директора. В тази връзка в становището са посочени датите на проведените срещи с родителите на детето – 21.03.2016 г., 21.04.2016 г., 05.05.2016 г. като на една от срещите са присъствали всички учители, които са сигнализирали за проблем с детето и са дали съвети за нуждата от консултация с психолог.

По отношение предмета на жалбата в становището се сочи, че въпреки създадените конфликтни ситуации не са прилагани административни мерки за наказание на детето предвид възрастта му и са споделени притеснения относно състоянието му.

В отговор на заявление № 153/03.06.2016 г. за предоставяне на информация г-н М. е приложил писмо изх. № 868/16.08.2016 г., с което семейство С.Б.Д.и са уведомени за позицията на училището по искането им, а именно: „Документите, постъпили в деловодството на училището – доклад на класния ръководител и молба от родителите на I „А“ клас са предоставени на родителите лично от г-жа М. да

се изчетат в присъствието на г-жа В., но поради афектиране и бурна реакция документите са изчетени от г-жа М. Тези два документа са вътрешноучилищна документация, адресирана към директора на училището и не се предоставят копия от тях; Дневникът на училището също е вътрешноучилищна документация и не може да се предостави копие от дневника, който съдържа информация за всички деца в класа; Относно видеозаписите за наблюдение, г-н Е. и г-н Д. са съдействали да бъдат изгледани. Минималният срок за съхранение на един видеозапис е три дни, а максималният седем дни и записите се трият автоматично“.

В допълнително постъпило становище № С-196/27.03.2017 г. жалбоподателят е изложил позиция с която „продължава да поддържа твърдението си в сигнала до КЗЛД № П-5973/08.08.2016 г., че са нарушени правата на родител и законен представител на непълнолетното дете, предоставени със 33ЛД“. Мотивите за цитираното виждане са свързани с неизпълнението на срока по чл. 32 от 33ЛД, от една страна, както и със същността на отговора на директора на училището, възприет като „пълнен отказ за предоставяне на исканата информация“, от друга страна. В продължение на тезата си г-н С.Б.Д. е отбелязал, че не приема действията на представителите на училището, касаещи запознаването със записите от камерите за видеонаблюдение, тъй като „от записите не се установи по безспорен начин съпричастност или вина на детето относно „различно поведение“ и инцидент в класа със „счупена играчка на съученик“. В заключение на разглежданото становище г-н С.Б.Д. е направил извода, че като са лишени от искания достъп до информация, той и съпругата му, като родители и законни представители на непълнолетното им 7-годишно дете са били препятствани да оценят правилно социалната среда, в която пребивава, учи и се възпитава техният син; адекватността на предприетите действия от страна на педагогическия персонал и мениджмънта на училището; идентифицирането на причините за различните по вид нарушения на училищния ред от страна на детето.

В резултат от служебно направена справка в електронния регистър на администраторите на лични данни при КЗЛД се установява, че ЧСОУ „Д.“ – София е вписано като администратор на лични с идентификационен номер 417602 със заявяването на 3 броя регистри, от които: „Персонал“, „Учащи“, „Доставчици“.

Видно от съдържанието на жалба № П-5973/08.08.2016 г. г-н С.Б.Д. е преценил наличието на нарушение на 33ЛД съобразно разпоредбите на чл. 26 от 33ЛД и чл. 140и от Правилника за прилагане на Закона за народната просвета.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от 33ЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се до него лични данни.

На основание чл. 28, ал. 1 и чл. 29, ал. 1 от 33ЛД при упражняване на правото си на достъп физическото лице има право по всяко време да поиска, с писмено заявление, администраторът на лични данни да потвърди, дали отнасящи се до него данни се обработват, както и всяка налична информация за техния източник.

В съответствие с горецитираните права на физическото лице в нормата на чл. 32, ал. 1 от 33ЛД е регламентирано задължението на администратора на лични данни или изрично оправомощено от него лице да разгледа заявлението по чл. 29 и да се произнесе в 14-дневен срок от неговото подаване.

В разпоредбата на чл. 140и от Правилника за прилагане на Закона за народната просвета са регламентирани правата и задълженията на родителите при осъществяване процеса на подготовка, обучение и възпитание на учениците. Цитираната норма е възприета като относима от жалбоподателя, вероятно, с оглед правата на родителите да: получават информация за успеха и развитието на децата им в образователно-възпитателния процес, за спазването на училищната дисциплина, уменията им за общуване с учениците и учителите и интегрирането им в училищната среда; да се срещат с класния ръководител и учителите в определеното приемно време; да участват в родителските срещи; да изразяват мнение и да правят предложения за развитието на училището; да присъстват и при желание от тяхна страна да бъдат изслушани, когато се решават въпроси, които засягат права и интереси на

ученика; да участват в училищното настоятелство, когато такова е създадено; да бъдат консултирани по въпроси, свързани с възпитанието на учениците, от специалист, за което училището им оказва необходимото съдействие.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Видно от съдържанието на административната преписка се установява, че в отговор на заявление № 153/03.06.2016 г. е изпратено писмо изх. № 868/16.08.2016 г., с което директорът на ЧСОУ „Д.“ гр. София е уведомил г-н С.Б.Д., че от една страна исканите документи – доклад на класния ръководител и молба от родителите на I „А“ клас съставляват вътрешноучилищна документация, адресирана до директора, а от друга страна родителите за запознати със съдържанието на същите документи.

Съобразно законово регламентираното и цитирано по-горе съдържание на определението за „лични данни“ се приема, че в случая информацията, чийто достъп се иска не съставлява лични данни по смисъла на ЗЗЛД. В тази връзка се споделя становището на г-н Б.М., в качеството му на представителя на ответната страна, че докладът на класния ръководител и молбата от родителите на I „А“ клас съставляват вътрешноучилищна документация, отразяваща мнението на учителя по отношение ситуации свързани с училищния процес в класа и виждането на родителите на учениците по същия повод. Направеният извод се мотивира с характера на документите, информацията в които, макар и да има отношение към сина на жалбоподателя, предвид проблемните отношения между ученика и съучениците му и родителите на Б.С.Д., родителите на съучениците и учителите, то същата не е от категорията информация, която самостоятелно и без връзка с други сведения да идентифицира ученика С.Б.Д. еднозначно и по категоричен начин. Поради изложеното, в тази част, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна поради липса на нарушение на правата на жалбоподателя с непредоставяне на достъп до исканите със заявление № 153/03.06.2016 г. документи.

Безспорно установените в административното производство конфликтни ситуации свързани с училищния процес и претенциите на жалбоподателя С.Б.Д. в същата връзка не ангажират компетентността на КЗЛД да се произнесе по случая, тъй като са приложими конкретните разпоредби на Закона за народната просвета и Правилника за прилагане на Закона за народната просвета, с които е регламентирано управлението на системата на народната просвета, включително контролирането на дейността на училищата.

По отношение спазването на разпоредбата на чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД се установява просрочване на 14-дневния срок, в който представителят на ЧСОУ „Д.“ – София е следвало да разгледа и да се произнесе по заявление № 153/03.06.2016 г., с оглед което в тази част жалбата следва да бъде уважена.

Съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да даде задължителни предписания, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание.

В изпълнение на основните принципи на административния процес и предвид предмета на жалбата в настоящото производство се цитира съдържанието на разпоредбите на чл. 4, ал. 2 от АПК и чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от АПК, като част от основните принципи на административния процес.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от АПК административните актове се издават за целите, на основанията и по реда, установени от закона.

На основание чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от АПК административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и закони интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

В този смисъл и като независим държавен орган Комисията счита, че с настоящото произнасяне,

мотивирано с цитираните разпоредби, се постига целта на закона в изпълнение специалните функции на КЗЛД на основание чл. 6, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД за съдействие провеждането на държавната политика в областта на защитата на личните данни.

Предвид изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е произнасянето на Комисията за защита на личните данни със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № П-5973/08.08.2016 г. подадена от С.Б.Д. срещу ЧСОУ „Д.“ – София в частта, свързана с непредоставен достъп до документите описани в заявление № 153/03.06.2016 г., а именно: доклад на класния ръководител и молба от родителите на I „А“ клас поради липсата на нарушение на правата на жалбоподателя от ответната страна по смисъла на ЗЗЛД;

2. Уважава жалба с рег. № П-5973/08.08.2016 г. в частта, в която е налице претенция на жалбоподателя за липса на отговор на заявление № 153/03.06.2016 г. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е нарушена разпоредбата на чл. 32, ал. 1 от ЗЗЛД;

3. Във връзка с т. 2 от настоящото решение издава задължително предписание на ответната страна в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение да предостави, в табличен вид, информация от дневника на I „А“ клас на ЧСОУ „Д.“ – София отнасяща се само до ученика Б.С.Д., за изпълнението на което да уведоми КЗЛД с прилагане на съответни доказателства.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № М-8/2017 г. гр. София, 27.03.2017 г.

ОТНОСНО: *Предоставяне на данни от ЕСГРАОН по чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) във връзка с изпълнение на задължение на Национална агенция за професионално образование и обучение за проверка на документи, издадени от частни центрове за професионално обучение.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 01.03.2017 г., разгледа искане за становище с вх. № М-8 от 20.01.2017 г. от г-жа Е.Д., председател на Национална агенция за професионално образование и обучение (НАПОО). В него се излагат следните факти:

Националната агенция за професионално образование и обучение (НАПОО) е държавен орган за лицензиране на дейности в системата на професионалното образование и обучение, както и за координация на институциите, имащи отношение към професионалното ориентиране, обучение и образование. Законът за професионално образование и обучение (ЗПОО) регламентира създаването и функциите на НАПОО.

За изпълнение на задълженията си по чл. 42, т. 10 и т. 11 от ЗПОО, Агенцията поддържа публични регистри на:

- Лицензираните центрове за професионално обучение (ЦПО) и на центровете за информация и професионално ориентиране (ЦИПО);
- Издадените и отнетите лицензни;
- Издадените от ЦПО документи по чл. 38 и чл. 40 от ЗПОО (удостоверения за професионално обучение, свидетелства за професионална квалификация и др.).

Информацията в регистъра на документите по чл. 38 и чл. 40 от ЗПОО постъпва от ИС на НАПОО, в която центровете публикуват данни за обучените лица и прилагат сканирани копия на издаваните документи. От годишните доклади, които ЦПО задължително предоставят на НАПОО, е видно, че става въпрос за между 80 000 и 100 000 лица годишно.

Информацията в регистъра (поддържан от юли 2015 г.) е достъпна за потребители, като достъпът е на два етапа – след въвеждане на ЕГН на обучаваното лице се получава информация дали лицето е обучавано или не, а след въвеждане на регистрационния номер на документа има възможност за разглеждането на сканираното копие.

С цел осъществяване на контрол и недопускане на злоупотреби с издаваните от ЦПО Свидетелства за професионална квалификация (задължителен документ, изискван при назначаване на определени длъжности в България или в други страни) с промените в ЗПОО от 29.07.2016 г. (чл. 40б) се възлага на НАПОО да прави проверка дали ЦПО издават документи при спазване на изискванията на ЗПОО и на съответния държавен образователен стандарт (ДОС) за придобиване на квалификация по професия при проведеното обучение. Само свидетелства за професионална квалификация, които отговарят на изискванията, е допустимо да бъдат включвани в регистъра по чл. 42, т. 11 от ЗПОО. Свидетелство за професионална квалификация се издава на около 20% от обучените в ЦПО лица. С това изискване на ЗПОО Агенцията става институцията, гарантираща за легитимността на издаваните от ЦПО документи.

За осъществяване на „проверката на свидетелствата за професионална квалификация и свидетелствата за валидиране на професионална квалификация, издавани от ЦПО”, г-жа Е.Д. информира, че се планира разработване на допълнителен модул към ИС на НАПОО, като целта е проверката да се осъществява автоматично (в по-голямата си част). Свидетелствата са документи с фабрична номерация, а информацията, която се попълва в тях е посочена в Наредбата за информацията и документите за системата на предучилищното и училищното образование и в Наредбата за документите за системата на народната просвета.

Дейността, която НАПОО извършва в изпълнение на новото си задължение включва следните проверки:

- Има ли право ЦПО да осъществява обучение по конкретната професия;
- Обучаваният действително ли е участвал в обучение (налице ли е учебна програма, заповеди, протоколи);
- Отговаря ли входящото образователно ниво на обученото лице на изискванията по ЗПОО;
- Отговарят ли предметите/модулите и хорариума, вписани в Свидетелството на учебния план;
- Съответства ли учебният план/учебните програми на ДОС по съответната професия и др.;
- Съответства ли фабричният номер на документа с данните за закупените от печатницата свидетелства.

Госпожа Е.Д. заявява, че проверката дали лицето, на което е издаден документът действително съществува и дали данните (имена, ЕГН) са вписани коректно, също трябва да се счита като „спазване на изискванията на ЗПОО”. НАПОО към момента не може да прави проверка дали имената и ЕГН-то са коректно въведени. Липсата на възможност за такава проверка може да доведе до включване в регистъра на невалидни документи за професионална квалификация, което е недопустимо с оглед ролята на този регистър.

От досегашния опит на НАПОО е видно, че към регистъра има много голям интерес и информацията се ползва:

- От гражданите – проверят дали издадените документи са легитимни;
- От работодатели – проверяват дали представеният при кандидатстване за работа документ е верен;
- От полицията – в случай на злоупотреба или злоупотреби;
- От посолства – при процедури по признаване квалификацията на български граждани.

За всяка от тези целеви групи е от изключително голямо значение регистърът с издаваните от ЦПО документи да съдържа коректна информация.

Госпожа Е.Д. информира, че в изпълнение на чл. 106, ал. 1 т. 2 от Закона за гражданската регистрация и във връзка с гореизложеното е изпратила писмо до Главна дирекция ГРАО на МРРБ да бъде предоставен достъп на НАПОО до Национална база данни „Население”, но е получен отрицателен отговор, с препоръка за информиране Комисията за защита на личните данни с цел искане на становище.

От НАПОО считат, че изискването на чл. 40б, ал. 2 от ЗПОО е предпоставка за предоставянето на исканата информация и отговаря на две от условията по чл. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), а именно:

- „т. 1 обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни” и
- „т. 6 обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните”.

С оглед възможността за предотвратяване на злоупотреби и големия брой засегнати лица може

да се счита, че е налице и условието в „т. 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес”.

Предвид изложеното, г-жа Е.Д. моли за становище по изложения казус.

Към искането са приложени следните документи:

1. Извадки от ЗПОО;
2. Наредба № 8 от 11 август 2016 г. за информацията и документите за системата на предучилищното и училищното образование;
3. Наредба № 4 от 16 април 2003 г. за документите за системата на народната просвета.
4. Копие на писмо от Главна дирекция ГРАО на МРРБ вх.№4/04.01.2017 г.

Правен анализ:

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон. Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянен адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданското състояние се вписват (в населеното място, в което е настъпило събитието) събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретната община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗГР.

Съгласно чл. 22 от ЗГР, регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регионална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в областта. Локална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината.

Регистрите за гражданското състояние и регистърът на населението се създават и поддържат от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100-101 ЗГР). Съгласно чл. 106, ал. 1 от ЗГР, данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица – въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Във всички случаи на осъществяване на действия по предоставяне на данни от регистрите на населението или от регистрите на актовете за гражданското състояние, същите съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани

в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, при стриктно спазване на принципите, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл. 106 от Закона за гражданската регистрация.

Доказателствената тежест по отношение на наличие на едно от основанията за допустимост на обработването на лични данни е на субекта, искащ съответния обем информация, в конкретния казус – НАПОО, като преценката по отношение на неговото наличие за всеки един конкретен случай е на администратора предоставящ данните – министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Законът за гражданската регистрация се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни при предоставяне на лични данни на трети лица. В тези случаи администраторът на лични данни следва да спазва разпоредбите и на чл. 106, ал. 1 от ЗГР, където са изброени лицата и условията, при които се предоставят данни от гражданската регистрация, съдържащи се в регистрите на населението.

След извършване на служебна проверка в Електронния регистър на Администратори на лични данни на КЗЛД, беше установено, че Националната агенция за професионално образование и обучение е регистрирана като администратор на лични данни с идентификационен № 52529, като е посочен един регистър във връзка с обработването на лични данни, а именно – Персонал.

Искането от страна на НАПОО за предоставяне на информация от НБД „Население“ следва да се извършва след доказване наличието на условията за допустимост за обработване на личните данни и е в тежест за доказване от страна на администратора, искащ личните данни. Преценката относно предоставянето на данни от ЕСГРАОН по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР се извършва от Министерството на регионалното развитие и благоустройството – ГД ГРАО.

Националната агенция за професионално образование и обучение е държавен орган, който на основание чл. 40б, ал. 2 от ЗПОО, извършва проверка на документите по чл. 40б, ал. 1 от ЗПОО, преди включването им в регистъра по чл. 42, т. 11 от ЗПОО. Съгласно разпоредбата на чл. 40б, ал. 2 от ЗПОО, тази проверка се извършва в информационната система на НАПОО. Липсва изрична разпоредба, която да установява правомощие/задължение на НАПОО за достъп до данни от ЕСГРАОН. Именно такава е втората част на изискването на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР – държавни органи или институции във връзка със законоустановените им правомощия.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие и благоустройството – ГД „ГРАО“ не следва да предоставя на Националната агенция за професионално образование и обучение пряк достъп до Национална база данни „Население“ за извършване на проверки по чл. 40б, ал. 2 от Закона за професионално образование и обучение, с оглед липсата на изрично правно основание за подобен достъп.

Все пак с оглед осъществяването на задължението си за извършване на проверки по чл. 40б, ал. 2 от Закона за професионално образование и обучение, Националната агенция за професионално образование и обучение може да получава данни от НБД „Население“ по конкретни случаи.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № ЗАП-60/2017 год.**

ОТНОСНО: *Изискване към потребителите на цифрова/кабелна телевизия, предоставяни от „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД да предоставят ЕГН при отказ от ползване на услуги.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 08.03.2017 г., разгледа искане с вх. № ЗАП-60/07.03.2017 год. от **** от електронната медия *****. В писмото се съобщава, че „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД, с търговско наименование Blizoo, изисква ЕГН от потребителите на цифрова/кабелна телевизия, за да се откажат от телевизионна програма Мтел Спорт, която към момента е безплатна. Операторът поставя условие, че ако не се изпрати SMS с данни относно ЕГН на потребителя, услугата след определен период от време става платена. Г-жа ***** се обръща към КЗЛД за официална позиция по казуса, с оглед защитата на личните данни на потребителите.

Едновременно с посоченото по-горе електронно писмо, чрез Центъра за информация и контакти (call център) в КЗЛД също постъпиха сигнали на граждани, които съобщават за описаната практика на Blizoo в комуникацията с клиентите.

Правен анализ:

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), администраторите трябва да обработват лични данни за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Всеки администратор сам определя целта, която налага обработването на определен вид и в определен обем лични данни. Разбира се, целта на обработването следва да произтича от съответни нормативни разпоредби, които уреждат различни сфери на обществения живот.

В конкретно изложение казус търговското дружество „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД (Blizoo) разполага с данни относно ЕГН на потребителите във връзка с договорните взаимоотношения, в които се намира с тях. В следствие на осъществената през 2015 година търговска сделка, „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД“ ЕАД става собственост на търговското дружество „Мобилтел“ ЕАД (Мтел), като видно от интернет сайтовете на Blizoo и Мтел, Общите условия за взаимоотношенията между „Мобилтел“ ЕАД и потребителите на услугата „Цифрова телевизия“ (Общи условия за „Цифрова телевизия“), както и Общите условия на „Мобилтел“ ЕАД за пренос на радио и телевизионни програми чрез кабелна мрежа (Общи условия за кабелна мрежа) са валидни и за клиентите на Blizoo. Съгласно т. 11.1 от Общите условия за „Цифрова телевизия“ и т. 11.2.1 от Общите условия за кабелна мрежа, при сключване на писмени договори за предоставяне на услуги, физическите лица се идентифицират с конкретно изброени лични данни, включително и ЕГН. В раздел XIV – Защита на личните данни от Общите условия за кабелна мрежа и раздел XIII – Защита на личните данни от Общите условия за „Цифрова телевизия“ са разписани правата на потребителите и съответно задълженията на оператора във връзка с обработването на лични данни при предоставянето на услугите – цифрова и кабелна телевизия. И в двете общи условия аналогично е предвидено, че за предоставянето на услугата „Мобилтел“ ЕАД обработва данни на потребителите, необходими за таксуване, за формиране на

сметките, както и за доказване на тяхната достоверност. И в двете общи условия е предвидено, че ЕГН на потребителите се изисква единствено за изготвяне на потребителски сметки и за доказване на тяхната достоверност. **В т. 98 от Общите условия за „Цифрова телевизия” и т. 95 от Общите условия за кабелна мрежа е разписано, че предоставянето на услугата не може да бъде обвързано с предоставянето на лични данни, които не са необходими за предоставянето ѝ.** Следователно, изискването за изпращане на SMS, съдържащ и информация относно ЕГН на потребителя, като условие за валиден отказ от предоставяне на услуга, се явява прекомерно и в противоречие с цитираните по-горе разпоредби от Общите условия за „Цифрова телевизия” и Общите условия за кабелна мрежа, при които Мтел, съответно Blizoo, предоставя цифрова/кабелна телевизия на своите абонати. Описаното противоречи и на принципите на законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност при обработване на лични данни, въведени с разпоредбите на ЗЗЛД, както и нормативното изискване личните данни да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Изискването на „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД” ЕАД, собственост на „Мобилтел” ЕАД, за изпращане на SMS, съдържащ информация относно единния граждански номер на потребителя, като условие за валиден отказ от предоставяне на услуга, се явява прекомерно и в противоречие с Общите условия за предоставяне на „Цифрова телевизия” и Общите условия за пренос на радио и телевизионни програми чрез кабелна мрежа. Посоченото изискване противоречи и на принципите на законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност при обработване на лични данни, както и на нормативното изискване личните данни да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, въведени с разпоредбите на чл. 2 от ЗЗЛД.

С оглед защита на правата по Закона за защита на личните данни на голям брой физически лица - потребители на описаната по-горе услуга, администраторите на лични данни „БЛИЗУ МЕДИА ЕНД БРОУДБЕНД” ЕАД и „Мобилтел” ЕАД следва незабавно да прекратят въпросната практика. В случай на неизпълнение, Комисията за защита на личните данни ще предприеме спрямо администраторите съответните мерки, предвидени в чл. 38 от ЗЗЛД.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П-1748/2017
гр. София, 05.04.2017 г.

ОТНОСНО: *Въпроси, касаещи оповестяването на резултатите от различни видове изпитни форми и обемът на информация, която трябва да бъде публикувана.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 05.04.2017 год., разгледа въпроси на граждани (вх. № П-1748/17.03.2017 год.; вх. № ЗАП-110/05.04.2017 год. и др.) във връзка със Становище (№ П-1001/10.02.2016 год.) на Комисията, изразено през 2016 година по повод публичното оповестяване - на входа на училищата или интернет страниците им, на списъци с три имена на ученици и резултати от проведени оценявания на знанията им. Становището беше изразено във връзка с въпрос от майка на ученик от 51 СОУ „Елисавета Багряна”, гр. София дали е допустимо и законосъобразно училищата да оповестяват публично информация с описаното по-горе съдържание под формата на списъци на ученици.

В хода на разглеждане на административната преписка, КЗЛД поиска становища от заинтересованите страни – Министерството на образованието и науката (МОН) и директора на 51 СОУ „Елисавета Багряна”, гр. София. В отговора на МОН (№ П-2153/24.03.2016 г.) не се взема отношение, поради липса на правно основание по изложения въпрос. Директорът на 51 СОУ „Елисавета Багряна”, гр. София счита, че няма забранителни текстове по отношение на публикуването и поставя към Комисията допълнителни въпроси:

В кои от изброените случаи не е нарушение да се поставят на публично място (входа на училището или интернет страницата му) списъци с имената на ученици, брой точки или оценки, които са получили:

- За новоприети ученици в първи, пети и осми клас;
- За резултати от олимпиади и състезания;
- За резултати от приравнителни и други изпити.

Становището на КЗЛД отчита **нормативната празнота по изложения казус** и едновременно с това препоръчва **няколко алтернативни възможности за публикуване на информацията**, които са съобразени с общите принципи за защита на личните данни, предпочитанията на законните представители на учениците, както и най-удобните за заинтересованите лица механизми, позволяващи достъп до касаещата ги информация, а именно:

„Липсата на нормативна уредба в сферата на образованието по отношение на начина, по който става оповестяването на резултатите от различните видове изпитни форми и обемът информация, която трябва да бъде публикувана, обуславя прилагането на общите правила на ЗЗЛД. За да бъде законосъобразно публичното оповестяване, което е вид обработване на лични данни, трябва да бъде дадено изричното информирано съгласие на законните представители на учениците, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

По отношение на публикуването, то трябва да се извърши съобразно принципите на съотносителност и пропорционалност – данните да се събират само за конкретни, точно определени законни цели. Биха могли да се възприемат различни подходи, като например индивидуален достъп до списъците с оценки или публикуването им на интернет страницата на училището, като достъпът да се осъществява с индивидуален код и парола”.

В следствие на изразеното от КЗЛД становище и практическата му реализация от отделните училища, беше получено запитване от г-жа М.Р. (вх. № П-1748/17.03.2017 год.), в което **съобщава, че е задала въпроси към МОН, без да получи конкретни отговори** (приложен отговор от МОН с изх. № 94-732/01.03.2017 год.). Посочва, че в следствие на Становището на КЗЛД, последните месеци се провеждат: Състезания без класиране; състезания без имена, а с номера на участници; подписване на декларации за информирано съгласие от родители и въпреки това липса на публични резултати и класиране; липса на прозрачност при провеждане на процедурата при Държавния план-прием в V клас в профилираните гимназии с профил „Математически” или „Природни науки”. Счита, че липсата на класиране, до което да имат достъп всички участници, лишава кандидатите както от интерес към състезанията по всички дисциплини, така и от стимул за участие.

Едновременно с писмото, изпратено до КЗЛД, г-жа М.Р. публикува същата информация в интернет форума <http://forum.alekdimitrov.com/index.php/topic,60391.0.html> със заглавие: „Протестно писмо до КЗЛД и МОН”. В електронната публикация се призовава да се подкрепи здравия разум и да се изпратят електронни писма до Комисията за защита на личните данни и до Министерството на образованието и науката с приложен текст на писмо, в което да бъде допълнена само информацията относно име на подаващия писмото и e-mail.

В писмото се поставят три въпроса:

1. С какво списъкът с разпределението на явяващите се деца по стаите на сградата, в която се провежда състезанието/олимпиадата се различава по смисъла на ЗЗЛД от списъка с резултати на учениците и не представлява ли и той „Обработване на лични данни”.

В допълнение се посочва, че поради липса на такива списъци при провеждане на състезания, децата-кандидати и техните родители се струпват пред вратата на сградата, в която се провежда обявеното състезание. Струпването и стресът при децата и родителите създават предпоставки освен за натрупване на излишно напрежение, но и са опасни за здравето на децата.

2. Задължително ли е спазването за обявяване на публично класиране при подписване на Декларации за информирано съгласие.

В допълнение се посочва, че до днешна дата няма класиране от областен кръг на Националната олимпиада по математика (НОМ) за гр. София, при положение, че голяма част от родителите са подписали декларация за информирано съгласие относно публикуването на резултатите на децата от областен кръг на НОМ и желаят да има такова класиране, но такова няма, дори само за техните деца, при положение, че резултатите са съобщени в повечето училища преди повече от месец.

3. Би ли било решение на проблема със защитата на личните данни, ако още в регламента на състезанието/олимпиадата бъде заложено публичното оповестяване на резултатите. Възможно ли е при нежелание ученикът да фигурира с трите си имена в състезание (не изпит) да бъде разрешено по регламент той да фигурира с номер, под който ще бъдат оповестени публично резултатите му. Така всички участници в състезанието ще бъдат включени в класирането и всеки ученик ще знае къде се е класирал.

С оглед на гореизложеното, предвид доводите и аргументите, изложени в Становище на КЗЛД № П-1001/10.02.2016 год. и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Съдържанието на списъците с разпределението на явяващите се деца по стаите на сградата, в която се провежда състезанието/олимпиадата, не е предмет на становището на КЗЛД с № П-1001/10.02.2016 год. Съдържанието на тези списъци е техническа форма на подготовка на съответното състезание/олимпиада с цел улесняване разпределението на участниците в отделните стаи на сградата и няма пречка те да бъдат поставени на подходящо място в сградата на съответното учебно заведение.

За разлика от тези списъци, списъците с резултати от съответното състезание/олимпиада съдържат информация за демонстрираните знания и ниво на подготовка на отделните ученици. В комбинация с трите имена на участниците, въпросната информация недвусмислено идентифицира конкретните физически лица и като такава представлява „Обработване на лични данни“ по смисъла на ЗЗЛД. Поради тази причина КЗЛД в становището си от 2016 г. е посочила няколко алтернативни възможности за публикуване на информацията, съобразени с общите принципи за защита на личните данни, предпочитанията на законните представители на учениците и най-удобните за заинтересованите лица механизми, позволяващи достъп до касаещата ги информация.

2. Подписването на Декларация за информирано съгласие предполага желанието и съгласието на законните представители на участниците в състезания/олимпиади информацията за техните деца да бъде публично оповестена, без анонимизиране на имена или постигнати резултати. При наличие на такава декларация публичното оповестяване на резултатите на конкретния участник ще бъде изцяло в съответствие с правилата за законосъобразно обработване на лични данни.

Въпросът за класирането не е от компетентността на КЗЛД, тъй като същото се извършва от компетентните за това лица, след преглед и анализ на постигнатите от отделните участници резултати.

3. Вариантът, предвиждащ включване в правилата за провеждане на състезанието/олимпиадата на публичното оповестяване на резултатите допустим и законосъобразен. Разбира се, при нежелание ученикът да фигурира с трите си имена в състезание, може да бъде предвидено по регламент той да фигурира с номер, под който да бъдат оповестени публично резултатите му. Това ще позволи всички участници в състезанието да бъдат включени в класирането и всеки ученик да знае как се е класирал.

4. Поради разнородната практика в различните учебни заведения и предвид значителния обществен интерес, КЗЛД счита, че Министерството на образованието и науката следва да предприеме необходимото за еднородно и трайно регламентиране с подзаконов нормативен акт на всички въпроси, свързани с предоставянето и публичното оповестяване на информация, съдържаща лични данни на ученици, в т. ч. резултати от изпити и класирания от олимпиади, състезания и др.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3 (66) 2017 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759